

बाल सचिव
GOVERNMENT OF INDIA
राष्ट्रीय पुस्तकालय, कलकत्ता
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA

कवि संख्या Mal
Class No. 894. 8124
मुद्रित संख्या g 616 c (v. 2)
Book No.
संज्ञा/ N.L. 38

संज्ञा PK-11 LNLC/67-29-12-47-1,50,000

Chandrasekhar Sankaranarayanan
ചിന്താസന്താനം.

രണ്ടാംഭാഗം.

(പരിഷ്കരിച്ച പതിപ്പ്)

R. Eswaran Pillay R.
ആർ. ഇരട്ടപിള്ള, എസ്. എ.

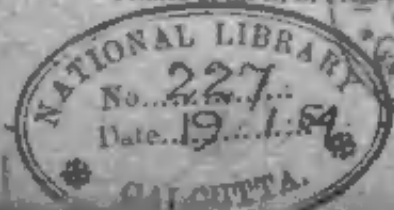
പുസ്തകം,
ആർ. കെ. പിൽ - എസ്. എ.
R. K. Pillay R. Eswaran Pillay R.

6376 കേൾപ്പി 1000.

പകർപ്പവകാശ ഗ്രന്ഥകർമ്മം

1108

Printed at the R. K. Press, Kottayam.

വിഷയവിവരം.

1. ഗ്രാമവും വിദ്യാലയവും.
2. വിദ്യാലയങ്ങളും സന്തോഷ്ഠാപനശേഖരവും.
3. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസവും നമ്മുടെ യുവാക്കന്മാരും.
4. വിദ്യാലയങ്ങളും മതമതപരമ്പരയും.
5. ഓലയും നാലായവും.
6. ആശാനും കളരിയും.
7. നിയമവും നിയമനിർമ്മിതിയും.
8. പൂർവാചാരങ്ങളും അർവാചീനന്മാരും.
9. മതവും മനുഷ്യനും.
10. നാടകവും കഥകളിയും.
11. ആഹാരവും ആയുസ്സും.
12. മരണം.
13. ജീവകാരുണ്യം.
14. മാതാമണത്തിൽനിന്നും ഒരു ഏഴ്. (വാത്സലികി.)
15. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ശരീരസ്ഥിതി.
16. കേരളീയരും തുഞ്ചത്തു തുഞ്ചനാഥനും.
17. തുഞ്ചത്തു തുഞ്ചനാഥനും അദ്ധ്യാത്മജ്ഞാനവും.
18. ആത്മവിചാരം.
19. ഗ്രാമീണ സ്വയംഭരണം.
20. ഭാഷാഭൂസനം.

ചിന്താസന്താനം.

രണ്ടാംഭാഗം.

മ. ഗുഹവം വിദ്യാലയവും.

ആതീത്യബന്ധുനവലംബുദിതാ-
ബ്രാഹ്മണമൗഢമതിശിഷ്യഭാഷാ-
ബാലഗൃഹപത്നീഗുരവപ്രഭാതർ
നൈവാപരാധംസ്തപിതുന്നമാതുഃ

ഇതു് ഭാഗമഹാകവിയുടെ പഞ്ചരത്ന നാടകത്തിൽ
ഒരു ഭാഗമാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു
പക്ഷെ അതിനുമുമ്പും പിന്നും ഇവിടെ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു
“ഗുരുവലംബുദിതാ” എന്നൊരു നാടകം കവി സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നതു്
ബാലന്മാർ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായിട്ടു് ഗുരുവിന്റെ കയ്യിൽ
സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽപിന്നെ അവരുടെ സകല തെറ്റുകൾ
അദ്ദേഹങ്ങൾക്കും ഗുരുതന്നെയാണു് ഉത്തരവാദി. മരണ
പിതാക്കളും ബന്ധുക്കളും ആരും അല്ല; എന്നാണു് പറ
പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. അക്കാലത്തു് ഗുരുശിഷ്യന്മാർ തമ്മിൽ
ഉണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം ഇതിൽനിന്നും നമുക്കുകേൾക്കുവാൻ ഉ
പദിക്കാവുന്നതാണു്. ബാലന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്ത
മാകുന്നതുവരെ അവരുടെ രക്ഷകർത്തൃസ്ഥാനം പൂർണ്ണ
മായി ഗുരുക്കന്മാർതന്നെ വഹിച്ചിരുന്നു. ശിഷ്യന്മാർ ഗുരു
ക്കന്മാരോടുകൂടിത്തന്നെ വസിക്കയും സഭാ അവരുടെ അ
ടുത്തായി വശംവദമായിരിക്കയും അവരെ പരിചരിക്കയും

ചെയ്യുവാൻ. ഇതുകൊണ്ട് അതുപോലെതന്നെ ഇവർക്കു കഷ്ടിപ്പയും, ശാസിക്കയും, അഭ്യസിപ്പിക്കയും ചെയ്യുവാൻ ഇവർക്കു സന്നാഹം നില്ക്കുന്നു. സ്വഭാവമനുസരിച്ച്, അതാൽ അതാനും ഇവർക്കു കൊണ്ട് ശോഭിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു കഷ്ടിപ്പയും, അനാദിപ്പാക്കുവാനില്ല. ഇവർക്കു കഷ്ടിപ്പയുടെ പൂർണ്ണവും അതാൽക്കൊണ്ടു വിശ്വാസത്തിന് പാത്രമായി ഭവിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ വിശ്വാസത്തിൽ എത്രയോ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസവിഷയത്തിൽ അസർവ്വസ്ഥിതതയായും വിശ്വാസവിഷയത്തിൽ അസർവ്വസ്ഥിതതയായും മറ്റും മറിപ്പിലും വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള “ഇതും ശിഷ്യനും” എന്നുള്ള പദങ്ങൾക്കുതന്നെ ഇപ്പോൾ ആവശ്യം ഉണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഈ പദങ്ങൾ കൊണ്ട് നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വസ്തുക്കൾ അന്നുതന്നെ അവതരിപ്പിച്ചു പരിശുദ്ധമായ ബന്ധമാണ് ഇപ്പോൾ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരും അദ്ധ്യയനാർക്കും ഇവർക്കും വന്നിരിക്കുന്നത്. അദ്ധ്യാപകന്മാർ ആദ്യത്താലും, അല്ല മനിക്കൂർത്താലും മറ്റും ഇരുന്നു. വിശ്വാസികളുടെമേൽ അവർക്കുള്ള പ്രേരണാശക്തിയുടെ വ്യാപ്തിയും വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭിത്തികളാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ധ്യാപകന്മാർ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ അധീനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന സമയവും ഇവർക്കുതന്നെയാണ് വിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസത്തിൽ പുറത്തുള്ള സമയവും അവിടെ അവരുടെമേൽ വ്യാപിക്കുന്ന പരവിധിയാൽ പ്രേരണാശക്തികളും അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ അധികാരത്തിൽ ഉൾപ്പെടാത്തതാണ് ഇരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഇവർക്കുതന്നെ ശരിയായ വിധത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ വിശ്വാസികളെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതാണ്.

ഗ്രാമവും വിദ്യാലയവും

രക്തിച്ചുരുടെ സഹായം അന്യോവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഒരു വിദ്യാലയത്തിന്റെ വിദ്യാലയജീവിതത്തിനും വിദ്യാലയത്തിന്റെ പരിസ്ഥിതിയ്ക്കും ജീവിതത്തിനും തമ്മിൽ അന്യോന്യം ബാധിക്കുന്നതും സഹായിക്കുന്നതും, ആയ ശക്തികൾ ഉണ്ട്. ഇങ്ങനെ പരസ്പരം ബാധിക്കുന്ന ഈ രണ്ടു ശക്തികളെയും യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകണമെന്ന് വിദ്യാലയങ്ങളുടെ ഗുണത്തിൽ അന്യോവശ്യമാണ്. ഇതിലൂടെ ആദ്യമായി വേണ്ടത് രക്ഷകർത്താക്കന്മാരും അദ്ധ്യാപകന്മാരും തമ്മിൽ യോജിപ്പും വിശ്വാസവും, സഹകരണവും ആണ്. ആധുനിക വിദ്യാലയസംവിധിഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അഭിപ്രായഗതിയും ഈ വഴിക്കാണ്. വിദ്യാലയസംവിധയത്തിൽ നമുക്ക് ഇപ്പോൾ നോട്ടിട്ടുള്ള മറ്റു ആവശ്യം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ രക്ഷകർത്താക്കന്മാരെ വിദ്യാലയത്തിൽ നടക്കുന്ന സംഗതികളുമായി അടുത്തടുത്തായിക്കൊണ്ടിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. ഇതിനപല മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമതായി വിദ്യാലയത്തിൽ നടക്കുന്ന ജോലിയുടെ യഥാർത്ഥസ്വഭാവത്തെ രക്ഷകർത്താക്കന്മാരെ ധരിപ്പിക്കണം. ഇപ്പോൾ എന്തെല്ലാമാണ് വിദ്യാലയത്തിൽ നടക്കുന്നതെന്ന് രക്ഷകർത്താക്കന്മാർ അന്വേഷിക്കുമ്പോ, ഗ്രാമത്തിൽ ശ്രമിക്കുമ്പോ ചെയ്യുന്നപരിവില്ല. വിദ്യാർത്ഥി വിദ്യാലയത്തിൽ ജയിച്ചപ്പോ, തോന്നാൻ എന്തെങ്കിലും കാര്യം ശ്രമിക്കണമെന്ന്. അപ്പോൾമാത്രം വിദ്യാലയത്തിൽ അകപ്പെട്ട് അവരുടെ മനസ്സിൽ വല്ല വിചാരമോ ഏതെങ്കിലും വല്ല വിചാരമോ ഉണ്ടായി എന്നു വന്നെങ്കിൽ ഉപകാരമുണ്ട്. വല്ല ഹൃദയം ഉണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണെങ്കിൽ പല വിധത്തിലും അനുശാസ്യമായ മെമ്പർമാണ്. മറ്റു മാറ്റങ്ങളെതിരെയുള്ള കാര്യം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. രക്ഷകർത്താക്കന്മാർ ഈ വിഷയത്തിൽ പങ്കെടുക്കണം.

അങ്ങനെയും അല്ലാപകന്മാർ, അവരുമായി ചോർച്ച പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതും ബാധിക്കുന്നതും. രണ്ടാമതായി വിദ്യാലയത്തിൽ നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ പ്രശസ്തങ്ങളായവയെ അറിയിക്കുകയും, അല്ലാത്തവയെ അല്ലാപകന്മാരുമായി അറിയിച്ചു കേൾപ്പടത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് രണ്ടാമതായി അവരുടെ വ്യക്തിത്വമാണ്. മൂന്നാമതായി വിദ്യാലയത്തിൽ നടക്കുന്ന ആവൃത്തത്തെ ഗ്രാമവിദ്യാലയനാടികൾ കേൾക്കുവാൻ ചോർച്ചിക്കുകയും, സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് വിദ്യാലയങ്ങളുടെ ശരിയായ അഭിവൃദ്ധിക്ക് ഏറ്റവും ഉപകാരപ്പെടാത്ത കാര്യമാണ്. നാലാമതായി അല്ലാപകന്മാരും രക്ഷകന്മാരും അവർക്ക് കൂടുതൽ സഹായം നൽകുന്നത് ഇങ്ങനെയുള്ള സഹായങ്ങളെക്കൊണ്ട് പല ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അല്ലാപകന്മാർക്കു കൈകാര്യമാക്കുവാൻ തമ്മിൽ പരസ്പരവിശ്വാസം ഉണ്ടാകുകയും, അഭിപ്രായവിനിമയം ചെയ്യുകയും, യഥാർത്ഥമായി ഗ്രഹിക്കുകയും, വിദ്യാലയത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ താല്പര്യപ്പെടുന്നതും ചെയ്യാനിടയുണ്ട്. ഇപ്രകാരം പലവിധത്തെയും രക്ഷകന്മാർക്കുമാണ് അല്ലാപകന്മാരെ അവരുടെ ആവൃത്തിയോടനുബന്ധിച്ച് സഹായിക്കുന്നതിനും തങ്ങളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിദ്യാലയം വഴിയോരത്തു നടത്തുന്നതിനും സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഒരു ബാലന്റെ ബുദ്ധിയുടെ വികാസവും വളർച്ചയും വിദ്യാലയജീവിതത്തെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചുള്ളതല്ല. വിദ്യാലയത്തിൽ വ്യയംചെയ്യുന്ന അദ്ധ്വാനത്തോടൊപ്പം അധികം സമയവും ഒരു ബാലൻ അതിവേഗം പഠിക്കാൻ വ്യയം ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ ബാലന്റെ മേൽ അധികം ഊർക്കത്തോടു വിദ്യാലയത്തിൽ

ഗ്രാമവും വിദ്യാലയവും

പറയാം. ആ രണ്ടുവശത്തുമുള്ള മാതൃക സ്ഥാപിക്കുകയുള്ളൂ. ബാലസമൂഹം അധികമായ ഭാരം നിറയ്ക്കുന്ന ഉണ്ടാകാവുന്ന അറിഞ്ഞാ, മാതൃഭാഗം, പലപ്പോഴും വിദ്യാലയത്തിന് പുറത്തുള്ള സ്ഥിതിയും നിമിത്തം ഉത്തമ വിഭവസമാധാനിപ്പാൻ കാണുന്നത്. രണ്ടുവശത്തുമുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളും കൊണ്ടാണ് ഇക്കാര്യങ്ങളെ പരിഹരിക്കാൻ വന്നുകൂടുന്നത്. അതുകൊണ്ട്, ഒരു അദ്ധ്യക്ഷൻ വിദ്യാലയത്തിന് പുറത്തുള്ള സമയം ശ്ലാഘാപരമായ വിധത്തിലോ, ഉപയോഗപ്രദമായ വിധത്തിലോ, സന്തോഷത്തോടുകൂടി പ്രതികരിക്കുന്ന വിധത്തിലോ, വ്യയം ചെയ്യാൻ ഉണ്ടാകും ഇക്കാര്യങ്ങളെത്തന്നെയാകുന്നു. ഇവ ഗവണ്മെന്റിന് കൃത്യത്തിൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന മാതൃകാപിതാക്കൾ അപരായകളായിത്തന്നെ മരിക്കുന്നതാണ്.

“നൈവാരപരായോസ്തി പിച്ഛനമാതു” എന്ന് കവി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിക്ക് പറയുന്നതല്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയോട് ഏറ്റക്കുറച്ചും അടുത്തുവരാൻ പോകുന്നതായി വിചാരിക്കുന്നതിന് പല ലക്ഷ്യങ്ങളും കാണുന്നുണ്ട്. വിദ്യാലയങ്ങളോടും, സ്കൂളുകളോടും ചേർന്ന് വിദ്യാർത്ഥിസമൂഹം വേണ്ടതാണ് ഇപ്പോൾ പ്രബലമായി വാങ്ങേണ്ട നക്ഷത്രം. പലസ്ഥലങ്ങളിലും ഈ ഏറ്റവും നല്ലപിന്മുന്നിലും ഉണ്ട്. കാലക്രമംകൊണ്ട് ഏറ്റവും വിദ്യാലയങ്ങളിലും ഈ ഏറ്റവും നിശ്ചയമായും നല്ലപിന് മുന്നിലും വരുന്നതാണ് ഇക്കാര്യം അവസാനത്തിൽ നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസരീതി തിരിച്ചറിയുന്നത്. പണ്ടത്തെ ഇക്കാര്യങ്ങളിൽത്തന്നെ വന്നുപെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് അറിയാം.

ജാതാവി പോകുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. മനോഹരികളുടെ
വാക്ക് വ്യക്തമായി വേർതിരിയുമോ?

൨. വിദ്യാലയങ്ങളും സന്മാർദ്ദോപദേശവും.

ഒരു വിദ്യാലയത്തിൽ നടക്കുന്ന സകല പ്രവൃത്തികളും വിദ്യാർത്ഥിയുടെ സന്മാർദ്ദബോധത്തെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതും സന്മാർദ്ദാചരിക്കുന്നതെന്ന് അനുഭവിക്കുന്നതുമായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള തത്വം അജ്ഞാപകസ്വഭാവം സ്വീകരിക്കുന്നവർ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും അവയെ പഠിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിലും ഈ ഉദ്ദേശം മുൻനിർത്തി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്. ശിക്ഷയിലും ശാസനയിലും അടിസ്ഥാനമായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ട തത്വം ഇതുതന്നെയാണ്. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ സന്മാർദ്ദാശ്രമത്തിന് ഏറ്റവും പ്രധാനവും ആവശ്യവുമായിരിക്കുന്നത് അജ്ഞാപകകർമ്മ സ്ഥിതിയും, സ്വഭാവവും, കുട്ടികളോടു് പെരുമാറുന്ന രീതിയുമാണ്. ആത്മമനനം, സ്നേഹം, സൗജന്യം, ഗൗരവം, ഉൽകൃഷ്ടമായ ആദർശങ്ങൾ, നിഷ്പാടനം, അഭിമാനം മുതലായവ അജ്ഞാപകന് വേണ്ടുന്ന ഗുണങ്ങളിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളവയാണ്. അജ്ഞാപകനിൽ ഈ ഗുണങ്ങൾ പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അജ്ഞാപകരിലും അവ പ്രതിഫലിപ്പിച്ച് കണ്ടെത്തുന്നതാണ്. ഉപ-

ശ്രദ്ധയോടെ അധികം ചർച്ചയോടെയും കാണുന്നത് ഉത്തമമാണെന്ന് പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ആത്മാഭിമാനം ജനിപ്പിക്കേണ്ടതു്, അതിനെ വളരേണം ഈ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതും അല്പോപകരണമുള്ള ചുരുക്കമാണ്. ആത്മാഭിമാനത്തിന്റെ മൂലക്കല്ലായി—വിജ്ഞാനമു് ആത്മനിഷ്ഠയാണു്. ആത്മനിഷ്ഠയെന്ന്—പറഞ്ഞാൽ—തനിക്ക് ശരിക്കു് ബോധമുള്ളതിനെ മാത്രമേ താൻ പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുമുള്ള ഏതെങ്കിലും സ്ഥിതിയിലും അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിജ്ഞയാണു് സ്വാർത്ഥതയല്ലാ—ആത്മനിഷ്ഠയാണു് സകല പ്രവർത്തികൾക്കും അടിസ്ഥാനമായിരിക്കേണ്ടതെന്നു ഏറ്റവും വിദ്യാർത്ഥികളെയും ഏതെങ്കിൽ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതു് അല്പോപകരണമുള്ള വ്യക്തിയുടെ ചുരുക്കമാണു്. ഇത്രയും അല്പോപകരണമുള്ളവർക്കു് കഴിയുമെന്നു്—വിദ്യാലയങ്ങളെന്നു സകലമായി തീർന്നതാണു്. “എന്റെ വിദ്യാലയം, എന്റെ ക്ലാസ്സെന്നു എപ്പോൾ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ബോധം ജനിക്കുന്നുവെന്നു് അപ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഉള്ളിൽ സന്തോഷബീജം അരിച്ചു എന്തു് നിശ്ചയമായും അന്നുതന്നെക്കു്, ഒരു വിദ്യാർത്ഥി സമുദായംഗമാണെന്നും, അതിനോടു തനിക്ക് ദ്രവ്യബന്ധവും കടമയുമുണ്ടെന്നുള്ള തത്വം ശൈശവത്തിൽ തന്നെ ഉപദേശിക്കേണ്ട കാര്യം അല്പോപകരണമുള്ള നിരീക്ഷണമായിരിക്കണമെന്നു് സഭാ കാർമ്മികങ്ങളാണു്. സാമൂഹിക ജീവനുള്ള സാർവ്വത്രികത്വം, സാമൂഹിക ജീവിതത്തിന്റെ സാർവ്വത്രികത്വം വിദ്യാലയങ്ങളിൽ തന്നെ ഉണ്ടാകേണ്ടതു്. അല്പോപകരണമുള്ള സമുദായസമ്പന്നത്തിന്റെ ഒരു വിശിഷ്ടരൂപമാണെന്നു് ഫിഷർപ്രഭു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ സാരം ഇതുതന്നെയാണു്. ഒരു വിദ്യാലയത്തിന്റെ

[illegible]

മനുഷ്യകുടുംബവും ഏതെങ്കിലും ഒരു ശക്തിയുടെ പ്രഭാവത്തെക്കൊണ്ടാണ് പ്രവർത്തിച്ചുവന്നത്. ഈ ശക്തി വിജയപാതയും തവളിയിലും, വിജയപാതയും ഉള്ളിലും ഉള്ളതും

അപ്പോഴെന്നാണു്. ഇവയെ വിദ്വാന്മാർക്കു പൂജിക്കു
ന്നിട്ടു കൊടുക്കുന്നു. അപ്പോഴകൾ മുതലായവയെ
ഒരു നല്ല അപ്പോലകൻ ഇവ മണ്ട. സന്മാർദ്ദാപരന്മാ
ർക്കു ഉതകുന്നതായ വിശിഷ്ട ഉപകരണങ്ങളാണു്. എ
ന്നാൽ ഈ വക വിഷയങ്ങൾ സന്മാർദ്ദാപരന്മാർക്കു
ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനാകും അപ്പോലകൻ വിദ്വാന്മാർ
യുടെ സഹായത്താലായിട്ടെ തക്കതാണു് ഇരിട്ടുപാൻ ചൂഷണി
ക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ അപ്പോലകൻ സഹായിക്കു
മാറാതെ വെറുത്തുണ്ടുളളതു്. സന്മാർദ്ദാപരന്മാർക്കു സഹായ
ത്തിന്നായിട്ടു കഴിയാത്ത അവസരത്തിൽ മാത്രമേ അ
പ്പോലകൻ പ്രവേശിക്കുന്നുളളതു്. സന്മാർദ്ദാപരിശീലന
ത്തിനായിട്ടു വെറുത്തു ഒരു പ്രവർത്തിയല്ല. നാമു് ഈ പ്ര
വർത്തനം ഒരു കാര്യമാണു്. അധീനിക്കാശ്വാസവരണങ്ങളാ
ലായ നാലു ഘട്ടങ്ങളിൽ കൂടിയും കടന്നുപോകേണ്ടതാണു്.
മനുഷ്യരുടെ ഉള്ളിൽ ആദ്യമായി ഉത്ഭവിക്കുന്നതു്
സ്വാർത്ഥബുദ്ധിയാണു്. ഇതു സന്മാർദ്ദാപരിശീലനത്തിൻ്റെ
ആദ്യ അനുകൂലമായ ഒരു വികാരമല്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ പ
രമത്വം തന്നെയാണു്, സ്വാർത്ഥമെന്നുള്ള ദോഷമാണു്
സന്മാർദ്ദാപരിശീലനത്തിൻ്റെ അടിസ്ഥാനം. ഇതു ചിരകാ
ലംകൊണ്ടല്ലാതെ സാധിക്കാൻ പ്രയാസമാണു്. ഇതിനു
ക്കുറിക്കും മദ്ധ്യേയുള്ള ഘട്ടത്തിലാണു് അപ്പോലകൻ്റെ
പ്രയത്നവിധി. സന്മാർദ്ദാവിദ്വാന്മാരും ഗുണമുദാഹരണമല്ല
മുഴുത്തവയും പ്രവർത്തിയും വഴിക്കാണു് ദോഷമെന്നും മാർഗ്ഗം
കൊണ്ടുതാണു്. ഇതു് ഒരു പ്രത്യേക പാഠവിഷയമാക്കി
പഠിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് വലിയ പ്രയോജനമെന്നും ഉണ്ടാ
കുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ ആയാൽ ഈ വിഷയ
ത്തിന്നുള്ള ഗൗരവം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്നു. വർണ്ണന

വിദ്യാഭ്യാസങ്ങളും സമ്പാദ്യോപാദേശവും

ചാലിച്ചുനോക്കിയാൽ ഒരു ബാലൻ പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നും ഗ്രന്ഥികണതിപ്പുകൾക്കുൾ അധികം ദ്രഷ്ടാവാഞ്ചലിൽനിന്നും തന്റെ ചുറ്റും നടക്കുന്ന മറ്റു സംഗതികളുടെ പേരിൽ അതിർന്നിട്ടു. ആണ് ഗ്രന്ഥിക്കൊത്തെന്നും അറിഞ്ഞതിൽക്കൊണ്ട് അത്യാവശ്യമാണ്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഭാവിയെ രൂപീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ചുരുക്കം പ്രധാനമായി അദ്യാപകൻ ലഭണം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അദ്യാപകൻ നൽകുന്ന അഭിരുചിയും ദ്രഷ്ടാവാഞ്ചലും ബാലവിദ്യാർത്ഥിയുടെ സ്ഥിരസ്ഥിതിയുടെയും അഭിരുചിയെ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. അദ്യാപകൻ തന്റെ ബുദ്ധിയെ സഭാ ഭവനകൃത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ പരിപൂർണ്ണമാക്കുന്നു. ബാലന്മാരെ ഉൽകൃഷ്ടമായ പഴയ പദ്ധതിയേയും സമുദായഭൂമിയെത്തീർത്തുവെക്കുന്നതിനായി ജീവിതത്തിനുമുമ്പും നൽകുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം അദ്യാപകന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയിലും സ്ഥിരപ്രവർത്തനത്തിലും നിഷ്പന്നമാണ്. അദ്യാപകന്റെ ബുദ്ധിശക്തിയാൽ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ബുദ്ധിശക്തിയും, അദ്യാപകന്റെ ജിജ്ഞാസയാൽ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ജിജ്ഞാസയും വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു. അദ്യാപകന്റെ ഭവനകൃത്യവും, അദ്യാപകന്റെ ജീവിതമാർഗ്ഗവും, ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഉള്ളിലും ഈ വക ഗുണങ്ങളെ പരിപൂർണ്ണമാക്കുന്നു. അദ്യാപകന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ തന്റെയും നല്ലതായി വരികയില്ല. ഒന്നിൽ ഗുണത്തിന് അദ്യാപകൻ ഭവനകൃത്യം കാരണമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനാണ്. അദ്യാപകൻ അദ്യാപകൻ അദ്യാപകൻ

കരുതയും അഗ്രാവും ഉപയോഗിച്ചുള്ള മതിയായി പ്രവ
വരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ബാധിതൻ ഇത്തരമുള്ള ഒരു പ്രകാരം
കേൾക്കുന്നതിന്, സമാധാനം ഉത്തരവുവായിട്ടുണ്ട്. ഒരു
വിദ്യാർത്ഥി ആദ്യം അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഉപയോഗിച്ച്
നാൽ അദ്ദേഹം കേൾക്കാൻ പ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിനാൽ
അദ്ദേഹം കേൾക്കുന്നതിനായി സമാധാനപ്പെട്ടു.
അദ്ദേഹം കേൾക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രയത്നവും അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ അദ്ധ്വാനവും സിദ്ധിക്കുന്നത് എന്നാൽ ഇദ്ദേഹം
ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ഇതിനായിട്ടും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി
എന്ന് സമാധാനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം അദ്ദേഹം
കേൾക്കുന്നത് ഒരു തരം യന്ത്രങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ച് പ്രവർ
ത്തിക്കുന്നതിലൂടെയാണ്. അദ്ദേഹം സമാധാനപ്പെട്ടു. ഇതി
ന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടുള്ളതിനാലാണ്. നിങ്ങളുടെ
മുമ്പ്, ഉടനെ ഏതെങ്കിലും കാര്യം ഉണ്ടാകുന്നു. ഇതിന്റെ
ശിക്ഷ, അവസാനമായി അദ്ദേഹം ഉപയോഗപ്പെട്ടു. അത്
ഒരു പ്രശ്നമാണ്. ഇത് എപ്പോഴും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി സമാധാന
പ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം കേൾക്കുന്നത് പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. വിദ്യാ
ർത്ഥിയിൽനിന്നാണ്? വിദ്യാർത്ഥിയിൽനിന്നാണ് വേർതിരിച്ചിരി
ക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഉപയോഗം ഇതിനെ ഉപയോഗം തരക്കേട
പ്പെട്ടു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം കേൾക്കുന്നത് ഇത് ഉപയോഗ
പ്പെടുത്തി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കലും ഒഴിയാൻ തരമില്ല.

വിദ്യാർത്ഥികളിൽ കൃത്യബോധം, സമയനിയന്ത്രണബോധം, ശ്രദ്ധ, മനശ്ശക്തി, ചിന്താശേഷി, ഉന്നതമായ സത്യനിഷ്ഠ, വിനയം, സ്വാമർശനശേഷി, പരിശുദ്ധത, ഭൂതദൈവമനുഷ്ഠാനം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ജീവിതശൈലി ഉദ്ദിഷ്ടമാകട്ടെ. പലരുന്നതിന് കേരളാപകൻ മനശ്ശക്തിയിൽ ധാരാളം സൗകര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കും.

മാത്രം പ്രാപിച്ചാൽ ഒട്ടും മതിയാകുന്നതല്ല. ഇത് അവരുടെ കൃത്യത്തിന്റെ ഒരു ലഘുവായ അംശം മാത്രമാകേണ്ടതല്ല. സ്വഭാവസംസ്കാരവും ഭൂമികളെന്നും കൂടാതെ താഴെ വിദ്യാഭ്യാസം കേവലം നിഷ്പ്രജ്ഞതയായിത്തീർന്നുവരികയാകുന്നു. അദ്ധ്യാപകന്മാർ ഈ തത്വം കൈക്കൊണ്ടു വിശ്വദിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണ്.

൩. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസവും നമ്മുടെ യുവാക്കളുടെയും.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയും നമ്മുടെ യുവാക്കളുടെയും തമ്മിൽ വലിയ അകലത്തുണ്ടെന്നു കേവലത്തിന്റെ തലവായകം വായിക്കുമ്പോൾ വായനക്കാർക്കു തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ അല്പം ചിന്തിച്ചുനോക്കിയാൽ ഈ അഭിപ്രായത്തിന് വലിയ അടിസ്ഥാനം ഒന്നും ഇല്ലെന്ന് തെളിയുന്നതാണ്. ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയെ ചുരുക്കമായി വിവരിക്കുന്നതായാൽ അത് ഒരു "നിരോധധാവനം" (Obstacle Race) ആണെന്നു പറയാം. സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടിയോടെ നോക്കുന്നതായാൽ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഓരോ ഘട്ടങ്ങളിലും ഒരോരു വലിയ പ്രതിബന്ധത്തെ നാം ലഘൂകരിക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് നമുക്കു മനസ്സിലാകും. ഇതിനോടായി നാം ഒട്ടധികം മാനസികകായിക ശക്തിയെ വ്യഥാ വ്യയം ചെയ്യേണ്ടതായി വരുന്നുണ്ട്. അല്പം കൂടുതൽ കൂടാതെ വിദ്യ സമ്പാദിക്കാൻ സാധിക്കാതിരുന്നതിനും പ്രതിബന്ധത്തെ സൃഷ്ടിച്ച് അവനെ തടയുന്നതിനും

ഇന്നത്തെ പ്രസ്തുത സമൂഹ നമ്മുടെ മുമ്പാകെ

പോയവരെ നിലനിർത്തുന്നതിനായി വളർത്താനുള്ള പ്രയത്നമായി വിശദീകരിക്കാം. എല്ലാ ലോക കാലങ്ങളിലും പലതരങ്ങളിലും പ്രതിബദ്ധങ്ങൾ ഉണ്ടായപ്പോൾ അവയെ തരണം ചെയ്യാതെ കഴിഞ്ഞിട്ടു എന്നാൽ ഉദ്ദേശ്യമായ പ്രതിബദ്ധങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി വെക്കുന്നതാണ് അനാഥാപ്രായ ഒരു സ ഗതിയാണെന്നു തോന്നുന്നു.

നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള ആദ്യമായ പ്രതിബദ്ധം അതു കലാശരിക്കുന്നതിനുള്ള താക്കണങ്ങളാണെന്നു നമ്മുടെ പൂർവ്വപിതാക്കൾ നമ്മുടെ പരിതസ്ഥിതികൾക്കും നമ്മുടെ ജീവിതരീതിയ്ക്കും അനുരൂപമായ ഒരു രീതിയിലാണ് ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം രൂപവൽക്കരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗ്രാമവും വിദ്യാലയവും സമുദായവും രാജ്യവും എല്ലാം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ അന്യോന്യ സംബന്ധമുള്ള ഘട്ടങ്ങളാണ്. നമ്മുടെ ശരിയായ വളർച്ചക്ക് അത്തരം ഘട്ടത്തിലുള്ള നമ്മുടെ പരിചരവും അനുഭവവും കഴിഞ്ഞാൽ അവിമിനമായും അന്യോന്യം ആശ്രയിച്ചു കയോടിച്ചും ഇരിക്കേണ്ട തത്ത്വവശ്യമാണ്. സ്വല്പമായി പഠിക്കുന്നതായാൽ വിദ്യാലയജീവിതം ഗ്രാമജീവിതത്തിന്റെ തുടർച്ചയും സമുദായജീവിതം വിദ്യാലയജീവിതത്തിന്റെ തുടർച്ചയും രാജ്യജീവിതം സമുദായജീവിതത്തിന്റെ തുടർച്ചയും ആയിരിക്കണം. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയെന്താണ്? വിദ്യാലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഗ്രാമജീവിതരീതിയെ മുഴുവൻ വിസ്മരിക്കണം. ഇത് പൊരുത്തമെന്നാണോ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതെന്ന് അനുഭവപരമായൊരു സിദ്ധമായ നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിന് അവിശ്വസനീയമായിട്ടു നമ്മുടെ പരിതസ്ഥിതികൾക്കനുരൂപമായ

ഒരു ഡിവിഷനായാണ് അവിടെ നടന്ന അദ്ദേഹികളിലൊന്നു് നാം അവിടെ ചവിടുന്നതെന്നതും വിദ്യാലയത്തിൽ വിതരണിതമായ ആവൃത്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതായാണ് ഇതാണു് ആദ്യത്തെ പ്രതിബദ്ധം. ഇതവരെ നമുക്കുനോക്കിയെന്നു് സഹായം നോക്കുവാനുള്ള വിപരീതമാ-യാ, അവർക്ക് തിന്നാൻ ഭിന്നിച്ചു് ഇരിക്കുന്ന ഒരു മാനുഷനായിട്ടെ അവർക്കുവന്നുവന്നുവന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം സർവ്വതും വെച്ചുകൊണ്ടുവന്നുനമുക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നതും കഴിഞ്ഞുവന്നു. ഈ പ്രതിബദ്ധംതന്നെ. വെച്ചുന്നതിന് നമുക്കു മാനസികശക്തിയെ അനുമാത്രം ക്രമീകരിച്ചു. നമുക്കു കാമികശക്തിയെ അതികൂടിപ്പിച്ചു. സമയത്തെ വ്യാപാരം വെച്ചു. വെച്ചുണ്ടാക്കിയവയുണ്ടു്. നാം അതിവേഗം നമുക്കു വഴിമാറ്റം ഒരു “കടവു” കെട്ടിയിട്ടുനാൽ അതിനെ കയറിക്കൊണ്ടുനാൽ അല്ല സമയം. ഇതും ആവൃത്തമാണല്ലോ. ഇതാണു് ഈ മാനസികമായ പ്രതിബദ്ധത്തെ ലഘൂകരിച്ചു് ഇതാക്കാരെ എത്രയോ പ്രയത്നമേറിയതും ഇതാവശ്യം ആയിട്ടുള്ള ഒരു നഗ്നതയാണു്. വാഗ്വചനകങ്ങളിലും മറ്റുമുള്ള വിഷയങ്ങളും പ്രതിപാദനത്തിൽ നമുക്കു പരമ്പരാഗതമായ അനുഭവങ്ങളും ചിന്താശക്തികൾക്കും ചോദ്യങ്ങളാത്തവയും അനൂലം അദ്ധിഷ്ടകളുള്ള നമുക്കു മനസ്സിലെ പ്രവേശനം ഏകദേശം ക്രമം വേറൊരുമായിരിക്കാതെ തരമുള്ള. ഒരു വഴിക്ക് ചാങ്ങു നല്ലതും മനസ്സിലെ നിമിത്തം മറ്റൊരുവഴിക്ക് ചാങ്ങു തിന്നുള്ള ഇതും നമുക്കു ഏകദേശം അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ഇതാണു് പൂർവ്വസംസ്കാരത്തിന്റെ തണലിൽ വന്നു നമുക്കു യുവാക്കൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസപരമായുള്ള ഒരു

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസവും നമ്മുടെ യുവാക്കൾക്കും

പ്രധാനപ്രതിബന്ധം. ഇതിന്തിന്നം ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയും നമ്മുടെ യുവാക്കൾക്കും തമ്മിൽ സമ്പർക്കം ഉള്ളതാണ് സ്പഷ്ടമാകുന്നത്.

വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിയിൽ നമുക്ക് ഇനിയൊരു പ്രതിബന്ധമുള്ളത് പാഠവിഷയങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനായി സാമാന്യം കാക്കശ്ശുമ്മെ വ്യാകരണസൂത്രഗ്രഹിതമായ ഒരു അനുഭാഷയെ ഗ്രഹിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. സ്വഭാവമനുസരിച്ചുള്ള വിഷയത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനം ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് നമുക്കെല്ലാവർക്കും സൗകര്യമുണ്ടല്ലോ സ്വഭാവമനുസരിച്ചുള്ള ശബ്ദങ്ങളും നമ്മുടെ മിത്തുകളും തമ്മിൽ അപരിചയമുള്ളതായ ഒരു ബന്ധമുണ്ട്. ഇത് നമ്മുടെ ജനനമനുസരിച്ച് ആരംഭിച്ച് ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ബന്ധവുമാണെന്നാൽ ഒരു അനുഭാഷ പഠിക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ മനസ്സിന് അസാമാന്യ ദുഷ്ടം കൂടാതെ കഴികയില്ല. അനുഭാഷയിലുള്ള ഒരു ശബ്ദത്തെ ആദ്യമായി സ്വഭാവത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യുകയും പിന്നീട് അർത്ഥവും ശബ്ദവും കൂടി സമാവദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ആലോചന ഉണ്ട്. ഇത് കൂടാതെ ഭാഷാലിപികളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും വ്യാകരണനിയമങ്ങളെ പഠിക്കുന്നതിനും മെട്ടെൻ സമയവും ശക്തിയും വ്യയം ചെയ്യേണ്ടതായാ ഇരിക്കുന്നു. ഇത് സ്വഭാവമനുസരിച്ചായിരുന്നാൽ എത്രയോ സുകരമായിരുന്നെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഭാഷാകുടുംബത്തിൽ ഉൾപ്പെടാത്തതും അക്ഷരത്തെവിധവും ശബ്ദങ്ങളും മറ്റൊരാളാവിധവും ഇരിക്കുന്നത് ലിപികൾ കറങ്ങതിരിക്കുന്നതും വ്യാകരണനിയമങ്ങൾ അധികമുള്ളതുമായ ഒരു ഭാഷ പഠിക്കുന്നത് ഒരു വലിയ ദുരന്തമെന്നതാണ്. ഇതൊക്കെയും നമ്മുടെ യുവാക്കൾക്കും മുമ്പുള്ളതിനെ സാമാന്യത്തിലധികം ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുപോകയും ചെയ്തു. ഇവരുടെ അദ്ധ്യയന കാലത്തിൽ ചാതി ഇങ്ങനെ വ്യാസ പൊന്തുകാരൻ ഇതാണു് നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിൽ വ്യവസ്ഥാപനം ചെയ്യാനുള്ള രണ്ടാമത്തെ കടമ്പ. ഇതിന്റെ പരമ്പരക്കുടിത്താഴി നാം വൃദ്ധ ചെയ്യുന്ന ശക്തിയും സമയവും നമ്മുടെ വാസ്തവവിദ്യാഭ്യാസകാലത്തെ അനാശാസ്യമായ വിധത്തിൽ വികല്പിക്കണമെന്നുള്ളതിന് വശമുണ്ടില്ല. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ആപാദവൃദ്ധി, സ്വപ്നാഭിമതിത്തന്നെ ആത്മജ്ഞാപ്രയത്നം നമ്മുടെ അധികം ശക്തിയും കാലവും വൃദ്ധചെയ്യാതെ കഴിക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതരജാതിയിലുള്ള ആശയങ്ങളുടേതും സ്വപ്നാഭിമതിയെ ആവാഹിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. അതിൽ അത്യുദ്ധമായ പഠിക്കാതെ കഴികയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ പ്രതിബന്ധം തീരെ ഒഴിച്ചുകൂടാവുന്ന ഒന്നാണെന്ന് പറയാൻ തരമില്ല. ഇക്കിതെന്തിനെന്നാലും ഇതൊരു പ്രതിബന്ധമല്ലെന്നു വരികയില്ലല്ലോ.

ഇതിനുപുറമെ ഒരു പ്രതിബന്ധമുള്ളതു പഠുവിൽ തങ്ങളുടെ അദ്ധ്യാപനം അദ്ധ്യയിൽ വിമതുകളുടെ കാരിന്ദ്രവും ആണ്. നമ്മുടെ മനസ്സിന് വാഹിക്കാൻപാടില്ലാത്തതൊരു ഭാരം നാം അതിന്റെ മേൽ ചുമത്തുന്നു. വിമതരുടെയും സംശയാക്കുണകിൽ അതും, പണ്ഡിതരുടെയും ഏറ്റുമാക്കുണകിൽ അതും, അവയുടെ കാരിന്ദ്രമാണെന്നു കിട്ടി അതും ക്രമാതീതമാണെന്ന് പറയാതെ തരമില്ല. ഇവയെല്ലാം ബുദ്ധിയുടെ സ്വച്ഛന്ദവും സ്വാഭാവികവുമായ വളർച്ചയേയും വികാസത്തേയും വല്ലതെ തടയുന്നു. വാഹിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഭാരം വാഹിക്കുന്നതായാൽ നമ്മുടെ മനസ്സിനെത്തന്നെ കലശൽ നശിപ്പിക്കുന്നതായി

കാണുന്നുണ്ട്. ഇതുപോലെതന്നെയാണ് മനുഷ്യന്റെ സ്ഥിതിയും. ബാല്യമെന്ന കലശപ്പിടാത്തല്ലോ ബുദ്ധി കലശലാക്കിത്തന്നു. വളർച്ചയ്ക്ക് സൗകര്യമുള്ളത്. അങ്ങനെയുണ്ടാകുമ്പോൾ ഒന്നിച്ച് പഠിപ്പിച്ച് ഒരിക്കലും പറ്റാത്ത വളർച്ചയെ ഉണ്ടാക്കാൻ പ്രായസമാണ്. ബുദ്ധി കലശലാക്കിത്തന്ന അനന്തരം ഉണ്ടാവുന്ന ഇത്തരം ശക്തിക്ക് ഒരു അതിമിശ്രം. ആ അതിമിശ്രം കടന്നിട്ടുള്ള പ്രയത്നം പ്രയത്നമായിട്ടല്ല ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടാണ് തീരുന്നത്. അത് ബുദ്ധിയും ശക്തിയും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സമത്വമാണ്. വിദ്യാഭ്യാസം അവസാനിക്കുമ്പോഴാണ് ഇത്തരം കാണുന്നത്. കലർന്നു ചിന്താശക്തി, മനഃശക്തി, ബാഹ്യശക്തി, നീളം വെച്ചുവാനുള്ള അശക്തി, ബലമേറിയതായ ധാരണാശക്തി, അസ്സരമായ ഗ്രഹണശക്തി, ഇവയെല്ലാം യുവാക്കൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന അനാശാസ്യപദമാണ്.

ഇത്തരം പോലെയിൽ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് പരീക്ഷകൾ ഏർപ്പെടുത്തുക പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ട്. ഈ പെട്ടെങ്കിലും അധികം പാഠ്യം തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതിയുമായി ഗ്രഹിക്കുന്നത്. ചിലർക്ക് ധാരണാശക്തി കേടായി, ചിലർക്ക് ആഭാസശക്തിയില്ല, ചിലർക്ക് യുക്തിമതി, ചിലർക്ക് വിവേചനാശക്തി പോര എന്നുള്ള യഥാർത്ഥം ഈ പെട്ടെങ്കിലും അറിയേണ്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇവർ ലോകത്തിലേക്കിറങ്ങുമ്പോൾ ഏതെങ്കിലും കഴിപ്പം നേരിട്ടേക്കാം. എന്നാൽ ഈ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽനിന്നും ദോഷമുണ്ടെങ്കിലും ചില ഗുണങ്ങളും സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. അതുകൊണ്ട് പ്രതിബന്ധങ്ങളെ തരം തിരിച്ചറിയാൻ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ സാധനശക്തിയും

പ്രയത്നശക്തിയും ഭക്തിമാൻ വഴിയുണ്ട്. ഈ വക ഗുണങ്ങൾ നമുക്ക് ലോകത്തിൽ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഉത്തമവിദ്യാലയം “ഗ്രാമർ” വിദ്യാലയമാണെന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നാം മട്ടയികാ സമയവും ശക്തിയും വൃത്തം കമ്പ്യൂററിന്നിടുന്നാലും അത് തീരെ നിഷ്പ്രയോജനം വിചാരിച്ചുകൂടാ. മോഷ്ടക്കർക്കടിയിൽ ഗുണമുണ്ടാണെന്നും, ചെങ്കുത്തം നാം ഇതിലേക്കായി വൃതം ചെയ്യുന്ന സമയത്തിനും ശക്തിക്കും തക്കതായ ഫലം നമുക്കൊപ്പം വരിക പരിഭവിക്കുന്നില്ല. ഏതാൽ വെറും വൈദികരീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽനിന്നും കുറച്ചുകൂടി ഉന്നതം നമുക്കു ലഭിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് സമാധാനപ്പെടാതെ തരമില്ല. നമുക്കു ഇന്നത്തെ പരിസ്ഥിതിയിലുള്ള നോക്കിയാൽ ഈ രീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ഒഴിക്കാൻ തരമില്ല. നാം ഇന്ന് ഒരു പുതിയ വൈദികപരിഷ്കാരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നത്. ഏവിടെയും അതിന്റെ സമരമഹിമയുടെ നമ്മെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു. അതിന്റെ പരിധിയിൽനിന്നും നിർത്തിക്കൊണ്ട് നമുക്കു തരമില്ല. അതിന്റെ സീമയ്ക്കുള്ളിൽ നമുക്കു ക്ഷതം പറ്റാതെ ജീവിക്കണമെങ്കിൽ അതിനെ അല്ലെങ്കിലും അനുകരിക്കണമെന്നുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് പ്രതിബന്ധസമ്പന്നമാണെന്നിരിക്കിലും ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം കാലാനുസൃതം സമ്പാദിക്കാനിഷ്ടപ്പെട്ടാൽ തിട്ടത്തിലില്ല. വിദ്യാഭ്യാസരീതി മറ്റൊന്നെങ്കിൽ പക്ഷെ ഒരു അഭിപ്രായം ഉണ്ടെങ്കിലും അത് ഏതുവഴിക്കാണ് മറ്റൊന്നെങ്കിൽ പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ പൂർണ്ണമായിട്ടുള്ളതല്ല. ചെയ്യുന്നില്ലെന്നാണു തോന്നുന്നത്. വല്ല അഭിപ്രായവും വല്ലവർക്കുണ്ടെങ്കിൽ അത് ചിന്താസുന്ദരിലോ വാഗ്വൈദികരിലോ മാത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതല്ല.

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസവും നമ്മുടെ യുവാക്കൾക്കും

തല്ലാതെ കാർഷികരീതിയിലേക്ക് ഇതേവരെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടുനില്ല. വിനോദാപിതമായ ഒരു രീതിയിൽ മനോഹരമായ കാലാവസ്ഥയെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടാതെ ഒരു ആവേശമാണ്. മാതൃകയെ ചുരുക്കി അതു സൃഷ്ടിച്ചുവെക്കണമല്ലോ.

നമ്മുടെ പരിതസ്ഥിതിയ്ക്കും മാതൃകയ്ക്കും അനുരൂപമായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസരീതി ഏർപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ ഇതിനെയെങ്കിലും അവലംബിക്കാതെ നിർവ്വഹിക്കരുത്. കുറച്ചുകാലത്തേയ്ക്കും അഭ്യസ്തവിദ്യന്മാരായ യുവാക്കൾക്കും “ഉദ്യോഗം” ലഭിച്ചുവന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് അത് അലട്ടലോ ഭയമോ ആയിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. പ്രതിബദ്ധങ്ങളെ സഹിക്കേണ്ടിയിരുന്നതും ഒരു രണ്ടാമി കിട്ടുമെന്നുള്ള സമാധാനമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് അതുമില്ല. പുതിയ പ്രവേശനങ്ങൾ കണ്ടു തുറന്നുകൊണ്ടുനില്ക്കുന്നു. ഇത്തരക്കാർ കൊണ്ടു നന്നായ യുവാക്കൾക്ക് അസ്വസ്ഥനായിട്ടാണു് ഇന്ന് തീർന്നിരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ നിരക്കപ്പെടേണ്ട അവശ്യമില്ല. ഇവർക്ക് സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വല്ല വിധവും ഉണ്ടെന്ന് കൈയെ വലിക്കുകയും “വിസ്തീർണ്ണം പ്രസ്ഥിതി” എന്നും “പ്രവസായം വിവിധം” എന്നുമുണ്ടല്ലോ. ഇവയെല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു്, ഇതെല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു രംഗത്തിൽ എന്നു സമാധാനപ്പെട്ടാൽമതി. വഴി കണ്ടെല്ലെങ്കിൽ വഴി ഉണ്ടാക്കണം. അവിസരം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതിനെ സൃഷ്ടിക്കണം. ഇതാണ് നമ്മുടെ യുവാക്കൾക്കു് ഇന്ന് ചെയ്യേണ്ടതു്. അതല്ലാതെ ഉദ്യോഗം ലഭിച്ചില്ലെന്ന് വിചാരിച്ചു് കയ്യുംവീശി നടന്നുകൂടാ. ജീവിതമെന്നുവെച്ചാൽ നിവൃത്തിയല്ല, പ്രവൃത്തിയാണു്. ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ചോരയിൽ സമ്പാദിക്കാം. അതു് തൊട്ട

അന്നേക്കൽ (അന്നു വെച്ചു തന്നെയാണു്) ചുരുക്കമായി
 ഇരിക്കുക. ബുദ്ധശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ളതിൽ അതിന്റെ
 ഉപതലിപ്പിക്കുക, വിന്യാസത്തിന്റെ പൊതുവിധമുള്ള-വ
 മർമ്മശീലത്തെ സമ്പാദിക്കുക, വിവേചനാബുദ്ധിയെ വി
 കസിപ്പിക്കുക, പെരുപ്പം ഇല്ലാതെ ആക്കിക്കുക. ഉ
 ക്ഷേപിതം സംഭരിക്കുക. ഗ്രന്ഥസമ്പന്നനല്ല, സമു
 ത്തംസമ്പന്നനല്ല, മാതൃസമ്പന്നനല്ല, ലോകസമ്പന്ന
 ന്നതിന്നു സദാ സന്നദ്ധനായിരിക്കുക, ഇന്നത്തെ വിദ്യാ
 ഭ്യാസം യുവാക്കന്മാർ നൂറ്റാണ്ടു പ്രയാണപാതം “പ്രതിജ്ഞ
 സമുപേയം” ആണു്. ഓരോ ലോകത്തിൽ പ്രാപ്തമാക്കി
 കമാക്കുകയാണു് ഇന്നത്തെ ആവശ്യം വിദ്യാഭ്യാസരീതി
 എന്നുതന്നെയെന്നാലും സാമൂഹ്യബുദ്ധി ഉണ്ടെങ്കിൽ അതി
 ന്നർന്നതകളെ പരിഹരിക്കാൻ നമ്മുടെ യുവാക്കന്മാർ
 സാധിക്കും. രവിദ്രാഗമകാരന്മാർ, മഹാത്മാഗാന്ധി, പര
 മഹംസി ബോസ്, മാളവ്യജി മുതലായവർ ഈ വിദ്യാഭ്യാ
 സരീതിയിൽക്കൂടി കടന്നുവരാഞ്ഞെങ്കിലും ഇന്നു അവർ
 സ്വയംമാതിരിയോ മറ്റെങ്ങെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരുമാ
 ണ്ടല്ലാ. നമുക്കു് ഇവർ നല്ല ദൃഷ്ടാന്തപാഠങ്ങൾ നൽകുന്നു.
 നമ്മുടെ യുവാക്കന്മാർക്കും ഇവരെപ്പോലെ ഒന്നും സാധിച്ചി
 രല്ലെങ്കിലും സാമൂഹ്യബുദ്ധി ഉണ്ടെങ്കിൽ സ്വയംമാതിരിയോ
 പ്രത്യേകപ്രവൃത്തിയോ ചെയ്തിട്ടു് ചെയ്യാൻ കഴിവുണ്ടാ
 യിരിക്കും. ഉല്ക്കർഷണമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ പലതാണു്.
 എന്തിനേയും യുക്തപോലെ അവലംബിക്കാം. സാമൂഹ്യ
 യോഗ്യം, സാധിക്കാത്ത, പരസ്പരം ഇവയുടെ സാഹചര്യ
 തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചാൽ വിജയം നമുക്കു് അനശ്വരമാ
 യാക്കിരിക്കയില്ല. ഭാരതീയർക്കു് ഇന്നുള്ള ദാരിദ്ര്യം എ
 ളുത്തരം ദാരിദ്ര്യങ്ങളിലുംവെച്ച് നികത്തുവാൻ കഴിയില്ല.

[illegible]

⁴⁶സമീപത്തുണ്ടാകുമ്പോഴേക്കുതന്നെ.

൪. വിദ്യാലയങ്ങളും

മതതത്വബോധനവും.

വിദ്യാലയങ്ങളിൽ മതതത്വപ്രബോധനം നടത്തേണ്ടതത്യാവശ്യമാണെന്ന് ഒരഭിപ്രായം ഈപ്പാൾ മനക്കുളിൽ പരന്നിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ഈപ്പാൾ നടപ്പുള്ള വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിലുള്ള നൂതനകരംനിമിത്തം നമ്മുടെ യുവജനങ്ങൾ മതവിചയമായ ചിന്തകൾ കറങ്ങുന്ന കനാലുകളിൽ അത്രയും വലിച്ചും വരുന്നവെണ്മതാണ് ഈ അഭിപ്രായത്തിന് കാരണമെന്നു തോന്നുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസരീതിയെ പ്രതിമിന്നു എന്നപോലെ മാറിയും മറിച്ചും വരുന്ന ഒരു കാലമാണ് ഇത്. ഉത്തമരീതിയെതാണെന്ന് ഇതുവരെ ആരും നിശ്ചയമായിട്ടില്ല. ഉദ്ദിഷ്ടഫലം സിദ്ധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ പ്രവൃത്തിമാറ്റത്തിൽ നൂതനകൾ ആശോപിക്കുന്നത് സാധാരണമാണ്. ചിലപ്പോൾ സമ്പാദ്യ സംബന്ധമായ അഭ്യസനം വേണമെന്നും, ചിലപ്പോൾ മത സംബന്ധമായ വിദ്യാഭ്യാസം വേണമെന്നും അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. കട്ടികളെ കഥാപുസ്തകങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയും, ചാട്ടുപാടാൻ അഭ്യസിപ്പിക്കുകയും, കർമ്മനേത്രപരിശീലനം ചെയ്തിപ്പിക്കുകയും “സ്വിസ്സറിൽ” അഭ്യസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ എല്ലാം ശരിയാകുമെന്നും അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിൽ ഏതാണ് മേൽക്കരതന്നെ എല്ലാം വേണ്ടതാണോ എന്നും ഒരഭിപ്രായം പറയുന്നതിൽ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വി-

മതത്തിൽ കൈവടിയുട്ടു, സന്നദ്ധിപ്പിച്ചുള്ളവർ മാത്രമേ സാധിക്കൂ. മതമതപഞ്ചായത്തവിഷയത്തിലും ഇവർക്കു പങ്കുണ്ടാകണം. മത തീർപ്പുവായ അഭിപ്രായം പറയുന്നതിൽ പങ്കിടുന്നില്ലെന്നുള്ളതെ നമുക്കു കൈവടിയുട്ടു സാധിക്കുമോ എന്നു സംശയമുണ്ട്. എന്നാൽ വിരോധിതവിദ്യാഭ്യാസരീതികളെല്ലാം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നടപ്പാക്കണമെന്നു വിധരിക്കുന്നത് അത്ര ആശാസ്യമാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. ഇതിൽനിന്നും നമുക്കു സ്വയമായി ഒന്നു ഇല്ലെന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ചെയ്യാനായ രീതിയെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ നമുക്കു ശക്തിയില്ലെന്നു ഉറപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വിതയ്ക്കുന്ന വിത്തു നിർമ്മാണത്തിന് വിടിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ മാത്രമേ ഫലവത്തായി ഭവിക്കൂ എന്നുള്ള തത്വം നമ്മുടെ കർഷകന്മാർ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ വിദ്യാഭ്യാസവിദഗ്ദ്ധന്മാരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ്. പ്രകൃതം വിട്ട് അല്പം പഠിക്കുകയെന്നു മൂർഖ.

മതമതപഞ്ചായത്തപ്പരിഷ്കാരം ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്. ഈ വിഷയത്തിൽ മഹാനും മഹാനഭാവനയായ കവീന്ദ്രനാഥടാഗ്ദാർ അമ്പലമുക്ക് അഭിപ്രായം സംക്ഷേപിച്ചുപറയുന്നത് അത്യന്തമുപരികരമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ രണ്ടു പ്രായം പഠവാൻ ഇതുപോലെ അർഹതയുള്ളവർ ഇല്ല. മനുഷ്യർ മതം അത്യാവശ്യമാണെന്ന് പാശ്ചാത്യമതമെന്ന വിശ്വാസം ഉണ്ടാകിലും അതിനുള്ള ആഗ്രഹം അവരുടെ ജീവിതരീതി നോക്കിയാൽ യഥാർത്ഥമാണോ എന്നു സംശയിക്കാൻ വഴിയുണ്ട്. നമുക്ക് അത് അധികം പ്രസ്താവിക്കാതെ സമ്പാദിച്ചത് കൊണ്ടുതന്നെ അവ

മുണ്ടു്. മറ്റു സകല കാളങ്ങളിലു വീതിയാഗിച്ച് നീക്കിപ്പോയ സമയവും ഇത്രയും മാത്രമേ ഈ വിഷയത്തിൽ നാശം വന്നുചെല്ലാൻ തരപ്പെട്ടു. ഒരു വിഭാഗത്തിൽ വസ്തുവിനെ സ്വസ്ഥിമയ്ക്കും സ്വസ്ഥിമയ്ക്കൊക്കെയും ചെലിക്കുന്നതായി വിവരിക്കുന്നതാൽ അതിനെ ന്യായമായ മാർഗ്ഗത്തിൽ നശിപ്പിക്കണമെന്നിച്ഛിക്കുന്നില്ലെന്നു സഹധർമ്മങ്ങളിൽനിന്നു് ആത്മീയവിശ്വാസഗന്താരായ ജനങ്ങൾക്ക് സമതന്ത്രമെന്നു മതപ്രവൃത്തി ഉണ്ടാവാനു് തരപ്പെട്ടു്. അതു അവരുടെ സകല പ്രവൃത്തികളിലും പ്രകാശിക്കുന്നതായ ന്യായമാണു്. അപ്പോൾ ബാലനാൾ മതമതപ്രവൃത്തി ചെയ്യിക്കേണ്ട ആവശ്യം നേരിടുകയില്ല. എന്തു്കൊണ്ടെന്നാൽ അവരുടെ ചോദ്യസ്ഥിതി ഒരു പരിശുദ്ധമായ സന്നിധിത്തോടുകൂടിയതെന്നു സദാ വളരെ വരുന്നു. മനസ്സാൽ ആദ്യമായി വേണ്ടതു് മതത്തിന്റെ സ്വഭാവംകാശത്തിൽ നിന്നും ഉള്ള മോചനമാണു്. എന്നാൽ മോചനം നിമിത്തം, ആത്മീയബന്ധത്തിന്റെ ശക്തി വർദ്ധിക്കയും, വ്യക്തിവിഷയം ചെയ്യാതെയിരുന്നാൽ ഇതുകൊണ്ടു് ഒരു ഉപദേശാജനവും ഇല്ല. ദോഷങ്ങൾ ഉണ്ടാവാനും മതി. നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി വളരെ ശോച്യമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ ചുറ്റുമുള്ള വികാരങ്ങളും എല്ലാം ഇപ്പോൾ ബാലിർലോകത്തിലേക്കു് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ ആത്മാവാകട്ടെ ചൈതന്യവീമ്പാൽ സദാ നിദ്രാവസ്ഥയെ അവലംബിച്ചു വന്നിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഭൗതികകാര്യങ്ങളിൽ മുഴുകി പതിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മുടെ ആത്മീയജീവിതവും, ഭൗതികജീവിതവും പരസ്പരമുള്ള ധർമ്മമായ അന്തരം ഗ്രഹിക്കുന്നതിന് നമുക്കു് തരക്കുന്ന സകലം ഇല്ലാതിരിക്കുന്നു. പിന്നെ എങ്ങനെയാണു്

നമ്മുടെ ബാലന്മാരോട് ഉള്ളിൽ മതതത്വ ബോധങ്ങൾ വിതയ്ക്കുന്നത്! മതതത്വങ്ങൾ ഉപദേശിച്ചാൽ അവ മനുഷ്യൻ തൻക്കാലം ഒരു ശാന്തത നൽകിയെന്നു വരാൻ നിർവചനം ശാശ്വതവുമായ ഫലം സിദ്ധിക്കുകയും നാം ആദ്യമായി സമ്പാദിക്കേണ്ടതു് മതത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വ്യക്തവും പുഷ്പവുമായ ഒരു ബോധമാണ്. നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ജീവിതരീതിയെ ഒന്നാക്കുന്ന മാറ്റംകൊണ്ടു മാത്രമേ മതം മനുഷ്യാധാരം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ വികസിക്കുകയും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ--ഇതുപോലെ ഇത്രയും അബദ്ധം മറന്നാണു്. മനുഷ്യൻ ആത്മമേന്മകൊണ്ടു സ്വാതന്ത്ര്യാനുഭവിക്കുക, തനിക്കു ചമയാത്താവിനോടുള്ള അന്ധതയെ വിശദമായി ഗ്രഹിക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ മാത്രമേ നമ്മുടെ ആത്മമേന്മവിന് വികാസവും പ്രകാശവും വരികയുള്ളൂവെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. എന്നാൽ നാം ഈ ആശയത്തിൽനിന്നും എത്രയും ദൂരത്തിലാണ് വർത്തിക്കുന്നതു്. നാം മതത്തിന്റെ സാരാംശത്തിലേയ്ക്കു് ദൃഷ്ടിപതിപ്പിക്കാതെ അതിന്റെ ബാഹ്യരൂപത്തെ മാത്രം ആശ്രയിച്ച് തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതു വ്യഥാകരം. ആരോഗ്യം ഏകദേശം മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ ഭരണസ്ഥായായിരിക്കുന്നുവോ, മതം അതുപോലെത്തന്നെ മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവിന്റെ ഭരണസ്ഥായാണ്. ആരോഗ്യം പണ്ടോ മറ്റോ കൊടുക്കുന്നതുപോലെ കൊടുക്കത്തക്കതല്ല. മതവും അങ്ങിനെതന്നെയാണ്. മതാഭ്യസനം വിദ്യാലയമായിത്തീർന്നാൽ ഏല്പിക്കാവുന്ന ഒരു വിഷയമല്ല. കണക്കോ ചരിത്രമോ പോലെ ഇതു പാഠ്യപദ്ധതിയിൽ കൊള്ളിക്കാനാകാതെത്തീർന്നു. അതിന്റെ വർദ്ധന ഒരു പരിശോധനയെ ഗണിക്കാൻ പാടില്ല. അതു്

അൻ വീട ഒരു പരിതലകന് നില്ക്കുന്നിപ്പോൾ വാദിയോ
 വില്ലാസത്തിൽ മതം അധ്വാനത്തിലാണ്. മതത്തിൽ
 കൾക്ക് അനന്തരപരമായിട്ടുള്ള പരിതലത്തിലുള്ള സമ്പദ്
 ക്ലിപ്തൻ കഴിയുമെങ്കിൽ മതം സമ്പദ്മതം വളരെ അവിഷ്
 ക്കിയ പ്രപിക്കും. മതം മറ്റു വിഷയങ്ങളോടുകൂടിയ
 പരിപിക്കയും പരിപിക്കയും ചെയ്യാവുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല.
 തനിക്ക് പാരമ്പര്യമെന്നും സിദ്ധിച്ചതു എപ്പോഴും
 മെന്നും യാതൊരുമാറ്റം പരമ്പര സാധിച്ചിട്ടില്ല
 ഇതിന് കാരണം എന്തായിരിക്കാം. തത്വങ്ങൾ മറ്റായി
 യമാണ്. ഒരു വകത്തലക്കും പുറത്തുനിന്നും മനസ്സിൽ
 പ്രവേശിച്ച് നമ്മുടെ ജ്ഞാനത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. മറ്റൊരു
 അവക മനസ്സിൽത്തന്നെ ഉദിച്ചു നിത്യപ്രവേശനത്തോടുകൂടി
 വിഭജനം. ഈ ഒട്ടനവധി പരമ്പരയിൽ ഉൾപ്പെട്ട
 പരമ്പര മതത്തലക്കും. അവ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കുശേഷമുള്ള
 അളം ആത്മാവിന് മാത്രം ഗ്രഹിക്കാവുന്നവയുമാണ്.
 അറിയുന്ന തൃക്കിയോ അളന്നോ വീതിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ
 വിദ്യാലയോപകരണങ്ങൾമൂലം വിതരണം ചെയ്യാവുന്ന
 വയുമല്ല. അവ പാരമ്പര്യമായ ആത്മീയജീവിതാനുഭവ
 തിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകേണ്ടവയെന്നുമാണ്. മതപ്രവർത്തന
 ആത്മീയശക്തിയുടെ വികാസത്തിന്റെ ഫലമായി
 ഉണ്ടാകേണ്ട ഒരു ചിത്തബലം കൃത്രിമമായ ഉപാധ
 അല്ല. ഉണ്ടാകകയില്ല. ഗ്രഹജീവിതം, ലോകജീവിതം
 ഇവയുടെ രീതിയിൽനിന്നാണ് മതപ്രവർത്തനം മനുഷ്യനും
 അകന്നതും വലിക്കുന്നതും. വിശുദ്ധമായ പരിതലത്തിൽ
 നിൽക്കും പ്രധാനമായി വേദമതം. പ്രപഞ്ചത്തിൽ ലഭി
 പ്പിക്കുന്ന ആത്മാശയം മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിൽ ഇരി
 യ്ക്കുന്ന ആത്മാശയം തന്നെയാണ്.

അതുകൊള്ളുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ചെറുപ്പക്കാരെപ്പോലെയല്ല സ്ഥാനമാണ് ഇതു പണ്ടു വഹിച്ചിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഇതും നാമധാരശാലാമി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ചില പഴയ ആശാസനങ്ങൾ വേദങ്ങളിലും, കാഴ്ചവസ്തുവിന്മേലും ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവകൾ ഇവ കാണുമാതിരിക്കാം. നിത്യ, ഉത്തരവ്, സാധനം, മരണികൾ, വിധികൾ, ആധാരങ്ങൾ, ചതിവ്, പഴയ, പുതിയ, എഴുത്തുകൾ വെറുപ്രമാണങ്ങൾ മുതലായവ ഒക്കെയും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ രാജാക്കന്മാർ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതും ദിവാനായിരുന്ന കാലത്തെ ചെലവിൽ തന്നെയാണ് എഴുതിയിരുന്നത്. ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റുകൾക്കു എഴുത്തുകത്തുകൾ മാത്രമേ കടവാസിൽ എഴുതിവന്നിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു് ചിലതെല്ലാം കടമെടുത്തു ചിലതു ചെലവിൽ എഴുതിവന്നിരുന്നു. സർ ഗോകുന്ദാശാസ്ത്രി അദ്ദേഹത്തെ കാലത്താണ് ചെലവിൽ എഴുത്തുകത്തുകൾ നിശ്ശേഷം നിർമ്മാണമായി. അദ്ദേഹം ആധാരങ്ങൾ ഒക്കെയും ചെലവിൽ തന്നെ എഴുതിവന്നിരുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട രാമസ്വാമി ദിവാൻജിയുടെ കാലത്താണ് മറ്റുപ്രകാരം ആലോചനകളിൽ വരുത്തിയത്. മിസ്റ്റർ ജെ. ഡി. ഡി. 1849-മാണിത് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. ഇതിനു രണ്ടിനാമുണ്ട് ആധാരങ്ങൾ ആദ്യം വെള്ളം ചെലവിൽ പിന്നീട് അച്ചടിയോലയിൽ എഴുതിവന്നിരുന്നു. അച്ചടിയോല വില്പനയ്ക്കായി ഓരോ പ്രവൃത്തിയിലും ഓരോ "ഉപകരണങ്ങൾ" നിയമിച്ചിരുന്നു. ഹാജരിൽ നിന്നും ചെലവുകൾ നമ്പരിട്ട് ഗവണ്മെന്റു മുദ്ര കുത്തിക്കൊടുക്കുക എന്നതിനായി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ എല്ലാ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അന്നത്തെ "മുദ്രകൾ" മിക്കവാറും എല്ലാ ഉദ്യോഗസ്ഥരിൽപ്പിന്നെ

യഃ പശുതോപരിതസ്തം കൈര്യോത്തസ്ത്വം ആരാധയേതം ഓരോ
 തിത്തന്നെ പുഷ്ടിവിധാനിതം. ഇതിലേയ്ക്ക് വെള്ളത്താ
 ളിട്ട് പൂജിക്കുമ്പോൾ പുകവിടിച്ചിട്ടു ചൊലുകയാണ് ഉപ
 യോഗപ്പെടുത്തിവന്നത്. ഇവയിൽ പരിശുദ്ധാത്മ്യം ഒരു
 കാര്യം പരിച്ഛേദം. മുറ്റുപ്രത്തിന്റെ വശവാടക
 ഈ ഏറ്റവും അവസാനിച്ച്. കുമ്പളിക്കുളിയെടുക്കു
 മകൾ ഹൃദയത്തിന്നും അന്നത്തെ സ്നേഹത്തിന് ഡിപ്പാർ
 മെന്റുകാർ കെട്ടിത്തുടച്ചുവന്നു. ഇവ "വെള്ളാല"കൾ
 മാത്രമായിരുന്നു. ഓരോകൾ പശ്ചാത്താപമായിരുന്നു ഇവയിൽ
 വെച്ച് "തണുപ്പാടൻ" ചൊലാൻ എന്നാൽ അതായി ഗണ
 യുവാണു്. നാശനശ്ശൻ മുതലായവ കൈയ്ക്കുവന്നിട്ടു
 അവ ഏഴുതുകാർതന്നെ സമ്പാദിക്കേണ്ടതായിട്ടാണി
 ന്നത്. നാശനശ്ശൻ പലതരത്തിൽ ആയിരുന്നു അവ
 യിൽ "കൈതകൾ" നാരായണൻ ഏറ്റവും നല്ലതായ
 ഗണിച്ചുവന്നത്. ഇവ അവയുടെ പേരു സൂചിപ്പിക്കുന്ന
 രൂപാലയ തിരുവനന്തപുരത്തു കൈതകളിൽ തീർത്തു
 ന്നിരുന്നു. ഇവയിൽ കറഞ്ഞതിന് ഏഴുവളം വിഭജനം
 യുവാ. ഇവ പട്ടാക്കാടുകുടിനവയും മുക്കുളിയെ അറയ്ക്കു
 മൊട്ടും മറ്റു പണികളും ഉള്ളവയും നീലപ്പുക വിടിച്ചി
 ള്ചവുമായിരുന്നു. ഇതാണു് പിള്ളമാരും മറ്റും
 തുകയും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവന്നിരുന്നതു്. മേലുദ്യോഗ
 സ്ഥന്മാർ ഉപയോഗിച്ചുവന്നവ നടുക്കു മൊട്ടും വെള്ളിയെ
 സ്വർണമോ പൂശിട്ടുള്ളവയോ മറ്റൊരുതരം നാരായണ
 ങ്കാണ്. വിശ്വാത്മികൾ കടനാരായണം, ഗുണമെടുത്ത
 കാർ ഇങ്ങനെയൊന്നും ആയിരുന്നു ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്.
 ഇതുകൊണ്ട് ഓരോ "വണ്ണം" വേർതിരിച്ചിട്ടു്

അപ്പിശാത്തിയും ഒരു തുളയ്ക്കുന്നതിന് ഒരു ചരിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ചരിയെ ചുമച്ചുള്ളതും പറ്റുകൾക്കും ചങ്ങരത്തു ചെങ്കിപ്പുകുത്തിന്റെ വട്ടത്തിൽ ഒരു ചോര ഉണ്ടാക്കത്തക്ക ഒരു "കമ്പസ്സാ"യിരുന്നു. ഇവ ചുറ്റുംകൂടിത്തോൽ കറുപ്പുള്ള മരത്തിൽ ഇട്ട് ഏലിയിൽ തിരികിക്കൊണ്ടാണ് വിജയോത്സവവും കറുപ്പരിക്ക് പതിവായി വന്നിരുന്നത്. കൈതച്ചെ നാരായം, മാവരിക്കര പിശാത്തി, ചന്ദ്രൻ മുരി, കൊട്ടാരക്കര മുറ ഇവ അക്കാലത്തു പൂസിത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഇവ ഒഴുക്കുന്നു, മാതൃകയ്ക്കായി ഇവയെ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്ന ഈ പ്രദേശകന്മാർ ചുറ്റും തെക്കുവശം വെച്ചു സ്വീകിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഇടത്തുകൈയുടെ തള്ളവിരലിൽ നാരായണപ്പത്ത് ഇറപ്പാഴ്, കാലിമാനപ്പത്ത്, ഇറപ്പാഴ്ത്തെ ഏഴത്തുകാർ ഒരു കൈയ് മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചുപറഞ്ഞു തള്ളുവെല്ലാ. വെള്ളയ്ക്കുകാർ രണ്ടുകൈയും ഉപയോഗിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അളിപ്പനയുടെ ഇടയത്തു കാലകീറി മെറുതായി ചുറ്റിച്ചു പഴക്കിത്തോന്നാണ് ഗ്രന്ഥം ഏഴത്തുകാർ ഗ്രന്ഥക്കര ഏഴതിവന്നിരുന്നത്. ഏഴത്തുകാരുടെ കൂടമനുസരിച്ച് കാലയുടെ നീളത്തിനും പലിപ്പിച്ചുവെല്ലാ ഉണ്ടായിരുന്നു. മേലാവിശെയും ഏഴത്തു സാധനങ്ങൾക്ക് നീളംകൂടിയ കാലവും, ഉത്തരവുകൾക്ക് അതിൽനിന്നും നീളം കുറഞ്ഞ കാലവും വീട്ട്, അറിവ് മുതലായവയ്ക്ക് അതിൽനിന്നും നീളം കുറഞ്ഞ കാലവും ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ് ഏഴപ്പാടാണായിരുന്നു. പലതായ സാധനങ്ങളും ഉത്തരവുകളും മറ്റും കാലയുടെ അനന്ത വിട്ടുവിടത്തക്കീറി നാലുവശങ്ങളിലും ഏഴത്തുപറ്റുവന്നു. ഇവ മെറുതെവിരൽ നീളത്തിൽമടക്കി കാലവാറുകൊണ്ടുകെട്ടി വെച്ചാണ് അഞ്ചിൽ അയച്ചുവന്നത്. കുന്നുകൾ

[illegible]

മെഴുത്തും നിന്ദാപാതി. ഇപ്പോൾ കരിമ്പനത്തോടു ചേർന്നിപ്പറമ്പുവേണ്ടി. ഈ വിശിഷ്ടമായ ഉപന്യാസം. നല്ലോടായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ വട്ടി. മലർ മുതലായവ നെയ്യുന്നതിനും കടകെട്ടുന്നതിനും പുറമേയുണ്ടാകുന്നതിനും മറ്റും മേന്മയെ ഇവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വരുന്നുള്ളു. മനസ്സു കെട്ടുന്നപോലെ വസ്തുക്കൾക്കും കലാരൂപങ്ങൾക്കും സ്ഥിതിക്കേറ്റും വന്ദനകൂടാതെവന്ന് ഈ സംഗതി തെളിയിക്കുന്നു. കള്ളകളും മറ്റും അഞ്ചുവിധം തപാചിപ്പം അന്യമുണ്ടായിരിക്കുന്നു ഇക്കാലത്തു വെളിപ്പെട്ടു എഴുത്തുകത്തുകൾ എറക്കുന്ന സംഗതികൾക്കും ഇടയാകുന്നതാണല്ലോ കലാവിധിയിൽ സൗകര്യം കൂടുകയും ചെയ്യുന്നു. കലാവികാസം മറ്റും എഴുത്തുകത്തുകൾ വേണ്ടതില്ലാത്ത വിധിയിലുള്ളതാണ്. അക്കാലത്താണ് വെളിപ്പെട്ടവരുടെ സംഖ്യയും ശതമാനവും വർദ്ധിച്ചുവന്നതെന്നും പറയുന്നു. ക്രമവികാസം (കലാകരൻ വാങ്ങൽ) മുതലായി കേൾപ്പെടുത്തിവെക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളും ഒന്നിക്കുന്നു വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഇതെല്ലാംകൊണ്ടും വെളിപ്പെട്ടു. ഇനി പൂർണ്ണമായും ലഭിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ഏതിനും സന്നദ്ധനായ ചില മനുഷ്യരെപ്പോലെ, മടക്കുകയോ, മുട്ടുകയോ, നിവർത്തുകയോ, തെളിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിന് വിരോധനില്ലാത്ത കടവാസാണ് ഇക്കാലത്തു അധികം അറിയുന്നതു്. പഴയ ആധാരങ്ങളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇപ്പോഴും പല കടംബങ്ങളിലും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം ഒരു കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന പ്രാബല്യത്തിന് അപൂർവ്വമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇവയെ കാലക്രമംകൊണ്ട് നശിപ്പാക്കുന്നതാണല്ലോ. അതായത്തിന്റെ കാര്യം ഉതിർന്നു അധികം കഴുതാണ്. എഴുത്തുന്നതിന് ഉപയോഗിക്കുന്നില്ലെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നത്. ചില

ശ്വന്മാർ ചെമ്മൂറുന്നതായി പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ കളികളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നിട്ടുള്ളതു ലോകത്തിൽ സാധാരണമാണല്ലോ. നമുക്കു സംഭവിക്കുന്ന ആപത്തുകൾ സ്നേഹിതന്മാർക്കും ഏതൊക്കെ രാത്രികളിൽ ഉണ്ടാകാറുണ്ടല്ലോ. കലാശിരസ്സ് പോന്നതും കാലക്രമം കൊണ്ട് ഇപ്പകാരം വല്ലതും സംഭവിക്കാതില്ലെന്നാ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടതിയിരിക്കുന്നു. ആക്കിയാം; മോകശത്ത് ഇപ്പകാരമാണല്ലോ:—

“നീടൊമ്പതു പൂച്ചുപരിച ഒഴാലൊന്നമിളയേണ”

മൊയ്തും നാക്കാരവും ആശാന്മാരുടെമേക്കെ ഇപ്പൊൾ നമ്മുടെ സമൂഹിപഥത്തിൽ മാത്രം ജീവിക്കുന്നു. കറച്ചുകാരം കൂടി കഴിഞ്ഞാൽ ഇവിടവും തെറ്റും.

“ഗതം, ഗതം, സർവ്വമേക്കുണീയം”

എന്നുള്ള പ്രമാണത്തെ സ്വീകരിച്ച് വർത്തിക്കുന്ന നമുക്കു നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

ന. ആശാന്മാർ കളരിയും.

മനുഷ്യസ്വഭാവനഷ്ടംകൊണ്ടും മരിക്കലല്ലെങ്കിൽ മരിക്കൽ നാശം സംഭവിക്കുമെന്നുള്ളതു തീർച്ചയാണ്. ഇവകൊണ്ടുള്ള ആവശ്യം തീരെ ഇല്ലാത്തതായാ, അല്ലെങ്കിൽ വേറെവിധം സാധിക്കത്തോ മെന്തുവേണ്ടാ ഇവ അതെന്നു നിന്നുപോകുന്നു. ചിലവ പരിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട പ്രമാണരം വെച്ചിട്ട് നിലനിന്നു എന്നും വരാം. ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഉത്ഭവിച്ച കാലമുതൽക്കുതന്നെ ഇപ്പകാരം ഉണ്ടാവുന്നതാണ്. അപരിഷ്കൃതസ്ഥിതിയിൽനിന്നു

തന്നെപ്പോലെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ പല വെട്ടുകളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെല്ലാം ഓരോ വെട്ടുകളിലും സഹനാതീതം സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ഏല്പാടുകൾ ആ വെട്ടും വിട്ടുനോക്കും പ്രാഗ്വേദനം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. അടുത്ത വെട്ടത്തിലേയ്ക്ക് സൗകര്യപ്രദമായ സ്ഥാപനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു വെട്ടത്തിൽനിന്നും മറ്റൊരു വെട്ടത്തിൽ ഏതുനൂതനം ഭീഷകനും വേഷമിടുന്നു. ഇതിനാലാണ് നാം കണ്ടിരുന്ന ശോഷ്യമെന്നും, ശതാബ്ദമെന്നും പുരുഷന്മാരുമെന്നും മറ്റും സാക്ഷ്യമെടുത്തു വ്യവഹരിക്കപ്പെട്ടത്. ഇങ്ങിനെച്ചെയ്ത ഒരു വെട്ടത്തിൽ കേരളീയരായ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉത്ഭവിച്ചു നില്ക്കുന്നവനായ ഒരു വർദ്ധനനാണ് "ആശാനും കളരിയും." കാലപ്പഴക്കത്തോൽ പൂരിതമായ ഈ ഏല്പാട് കലാഭരണത്താൽ ഈപ്പാലം നാശാവശ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഓരോവെട്ടത്തിലും മനസ്സാൽ ഉപേക്ഷിച്ചുവന്ന വിവിധപരിസ്ഥിതികൾക്കുണ്ടാകേണ്ടതല്ലാതി വിവിധതയും ചെയ്യുന്നത് എന്തെന്നു സെക്കുലറും ജ്ഞാനപ്രദവുമായിരിക്കുമെല്ലാം.

നാം നമ്മുടെ പുസ്തികയാലേയും അവരുടെ ഏല്പാട് കലയ്ക്കും ആരംഭിച്ചു സംസാരിക്കുക എന്നുള്ളതു അത്ര സാധാരണമല്ല ഒരു ആത്മീയകവി പറയുന്നതുപോലെ "നാം ബുദ്ധിമാന്മാരായിത്തീർന്ന നമ്മുടെ പുഷ്പങ്ങൾ ബുദ്ധിഹീനന്മാരായിത്തന്നെവെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ബുദ്ധിമാന്മാരായ പുരുഷന്മാർ നമ്മെയും അപ്രകാരമെന്നു ഗണിക്കുവാൻ ഇടയുണ്ട്." മനസ്സുവെട്ടത്തിന്റെ പുരോഗതിയുടെ ഒരു വെട്ടത്തിൽ ഇരുന്നവരെ മറ്റൊരു വെട്ടത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവർ ആരംഭിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു വിദ്യയും അത്ര സാധ്യമായിരിക്കുന്നില്ല. ഇൻഡ്യക്കാരുടെ നമ്മുടെ കാഴ്ച

നന്നം ചെറുപ്പക്കൊന്നമ്മതിന കള്ളിയാ ദുഷ്ടന്മാരുള്ള
 യാതൊരുമേ. സ്വയം പുറ്റികൊണ്ട് നമ്മുടെയും എന്തിനും
 മറ്റൊരു ബുദ്ധിമുട്ടാവാൻ യോഗ്യനാകാതിരുന്ന. നാം അറി-
 ക്കിയിരുന്നു. എത്രയും പെട്ടെന്ന് അങ്ങനെയായി നില്ക്കുന്നത്
 അതുകൊണ്ട് ഓരോ ആശാരിയെയും കള്ളിയെപ്പോലെ
 ഇവിടെ പറയുന്നത് മോശങ്ങളെപ്പോലെ നിലനില്ക്കുന്ന
 മറ്റൊരു പ്രസ്ഥാനവുമായിട്ടുള്ളതും. എന്തെങ്കിലും അനുഭവത്താ-
 ലും അറിയില്ലാത്തവർക്കു അതനുഭവിച്ച സാഹചര്യങ്ങളാൽ
 ഇവിടെ കറിയുന്നതെല്ലാം. എന്നാൽ മറ്റൊരു സ്ഥാനം
 യാതൊരു നന്നംതന്നെ നിർദ്ദേശം മോശങ്ങളായിരിക്കുന്ന
 ഒന്നുകൂടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ്രകൃതി വിദ്യ അനുസരിച്ചുള്ള വ്യക്തിഗത ഗവൺ-
 ന്ററിനെന്നും കൈയെറുകാലം വരെയും ഈ ആവശ്യം
 തന്നെ നിർവ്വഹിച്ചുവന്നത് ആശാരിയുടെ കൈകളായിരുന്നു.
 വിദ്യാഭ്യാസം അല്ലെങ്കിൽ "എഴുത്തുപഠിക്കുക" എന്നുള്ള
 അനന്തരം ജനങ്ങൾ ഒരു ഗുരുതരമായ കൃത്യമാണെന്നു വിശ്വ-
 ക്തിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും അല്ലെങ്കിൽ കരയ്ക്കും
 കരയ്ക്കുമുള്ള ഒന്നോ രണ്ടോ എഴുത്തുപള്ളികൾ ഉ-
 ണ്ടായിരുന്നു. കള്ളികൾ കരയിൽപ്രധാനി തന്റെ സ്വയം
 മേൽ അല്ലാത്തപക്ഷം ആശാരിയെന്ന സമകാലീന സ്വ-
 യംതന്നെ കെട്ടിച്ചുവന്നിരുന്നു. കള്ളികൾ ഇപ്പോഴത്തെ
 പ്ലോമിംഗ് ഉറപ്പും കോഴിയും മറ്റുമുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ അല്ല
 യിരുന്നു. അതും സാധാരണയായ മേൽമുടം ഉണ്ടാ-
 യാൽ മാത്രം മതിയായിരുന്നു. കാരണം വെളിച്ചത്താൽ
 അവർ അത്യാവശ്യമായി കരുതിവന്നിരുന്നു. ഇപ്പോൾ
 കൊല്ലം, തട്ടാൻ, ആശാരിയെപ്പോലെ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊ-
 യി ഒരു കെട്ടിയ കെട്ടിയെടുക്കി ഉണ്ടായിരിക്കും. അതും

മാതിവഴക്കം മറ്റും വളരെ കറവാതിരുന്നു. ഏതെന്നെ
 യുള്ള ഒരു കരയിലുള്ളവരെല്ലാവരും ഏതു ജാതിക്കാരാൽ
 തന്നാലും പൊതുക്കാര്യങ്ങളിൽ ചേരയില്ല പ്രവർത്തിച്ചുവ
 ന്നിരുന്നു. ചിലരിക്കെട്ടിൽ ഒരു കുറുബന്ധൻതന്നെ പാല
 വെട്ടുമാരി ആശാഴ്വരമാനം വാഹിച്ചു വന്നിരുന്നു. ആ
 ശാസ്താർ വിളംബര്യപ്പെടുന്നതു കൂടാതെ, ഗ്രന്ഥമഴയ്ക്കു്,
 പ്രശ്നം, മിക്കിത്വ, മറ്റുവാക്കു, ഇവകൾ കൂടി നടത്തിവ
 ന്നിരുന്നു. കരയിലുള്ളവാരല്ലാവരും ഇവരെ സ്വവിശേഷ
 ബഹുമാനിക്കയും ആദരിക്കയും ചെയ്തുവന്നു. ഇപ്പോൾ
 "വാല്യോൻ" എന്നു കേട്ടാൽ ജനങ്ങൾക്കു് ഒരു പുല്ലുതാലമാ
 ന്നു മുഖത്തിൽ സ്ഫുലിക്കുന്നതു്. കാലഭേദംകൊണ്ടാതി
 രിക്കാം. ഏഴത്തുപള്ളികളിൽ ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാലയങ്ങ
 ളിൽ ഉള്ളതുപോലെ ബാലു, കരസരയു, മേശയു, താൽ
 രാരിയു, മറുഭുജമായിരുന്നില്ല. കട്ടികൾ രണ്ടയു ചെറിയ
 തട്ടുകളിലും ആശാർ ഒരു പലകയിലുമാണു് പതി
 വായി ഇരിക്കുന്നതു്. മറ്റു കട്ടികളിലധികം ഒരു കളരി
 യിൽ കാണുകയില്ല. അവരുടെ വേരവിവരം രജിസ്റ്ററും
 വയ്ക്കാറില്ല. പരിതപം പതിവായി കാവിലെ ഏഴമണിയ്ക്കു
 രണ്ടിക്കും കട്ടികൾ എല്ലാവരും പല്ലത്തേയ്ക്കു് കാലമുഖവും
 കഴുകി ഭസ്മം ധരിച്ചുവേണം ഹോജരാകാൻ. ഈ വിധയ
 ത്തിൽ വീഴ് കണ്ടാൽ അവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതാണു്.
 അവരുടെ കാലങ്ങളും തട്ടക്കും നിലത്തു്ത്തുകാർ
 കണ്ണുകടക്കയും കൊണ്ടുവരണം. പാറം ആരംഭിക്കുന്ന
 തിന്നുമുട്ടു് ഹരി, ഭൂമി, ഗണപതി, സരസ്വതി, വേദവ്യാ
 സൻ, ഷൺമുഖൻ, സൂര്യാദിഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ഇവ ഇവരെ
 മനസ്സാ വാലാ കർമ്മണാ വന്തിക്കണം. ഇതുകഴിഞ്ഞാണു്
 പാറം ആരംഭിക്കുന്നതു്. കാവിലെ പുതിയ പാറം പരി

കുറേ പതിവില്ല. "പഠിച്ചതു കൊല്ലുക" മാത്രമേയുള്ളൂ. അതവരെ പഠിച്ച പാഠങ്ങൾ മുഴുവനും ആവർത്തിച്ചു വെച്ചുവെക്കുകയല്ലേ. ഇതു പഠിച്ചതു ഓർമ്മിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉപായമാണ്. ആശാൻ കൂടെയില്ലെങ്കിൽ ഇതു ഉപയോഗത്തിൽ കഴിച്ചുകൂടുകയേ ഉള്ളൂ. ഇപ്പോൾ ചില യോഗങ്ങളിലും മറ്റും നടപ്പുള്ളതുപോലെ "മുഴുവൻ വായിച്ചതായി വിവരിക്കുക"മാണ് ചെയ്യാറുള്ളത്. ആശാൻ കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ അന്നു വലിയ കപ്പാപ്പാട് തന്നെ വാണു. ആദ്യവസാനം മുഴുവനും വായിച്ചതിക്കാണു കഴിവില്ല. മിക്കദിവസവും ആശാൻകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കും. ആശാൻ ഇല്ലാത്ത സമയത്ത് കളരിയിലെ സ്ഥിതി അല്പം കഴപ്പത്തിലാണു്. ഓട്ടവും ചാട്ടവും പരസ്പരസല്ലാപങ്ങളും മറ്റും ധാരാളം ഉണ്ടാകും. അല്പനേരത്തെയും ഓടിക്കുന്ന സ്വഭാവത്തോടുകൂടി ഒരു പക്ഷിപ്പോലെയല്ലെങ്കിൽ പലപ്പോൾ ആശാൻ പെട്ടെന്നു പ്രവേശിച്ചു എന്തും വരാം. പിന്നത്തെ കഥ പറയുന്നില്ല. നിരപ്പു ഒരു തല്ല് തീർത്താണു്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴുള്ള സംഭവം നേരിടാൻ മിപ്പാൻ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ചിലർ ഓരോരാളായിട്ട് അങ്ങനെയൊരു നിരപ്പു പതിവുണ്ട്. അങ്ങനെ ഉള്ള കാലം വേറെയും മറ്റുള്ളവർക്ക് അറിവുകൊടുക്കയും എല്ലാവരും അവരുടെ സ്ഥാനത്തിൽ ചെന്നിരിക്കുകയും ക്ഷണനേരക്കൊക്കെ ആകഴിയും. അപ്പോൾ തലകുനീട്ടിയിട്ടു വെച്ചിട്ടുള്ള വലിയ തൂണുകളോടും പലക്കു ചാതിട്ടുള്ളി ചാലയിലും പാതി ആശാന്റെ മുഖത്തു ആയിരിക്കും. കോപഭാവം കണ്ടിട്ടെങ്കിൽ സമാധാനമായി. ഏകദേശം പത്തു മണിയോടുകൂടി കട്ടികൾ കളിച്ചു ക്ഷണങ്ങൾകഴിപ്പാൻപോകും. പിന്നീട് ഒരു മണിക്കാണു് പരിത്വേണമെന്നതു്. അപ്പോഴാണ് പതി

പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുന്നത്. അന്നത്തെ പാഠം ആശയം തന്നെ അന്നത് മാലയിൽ എഴുതിക്കൊടുക്കുന്ന പതിപ്പാണ്. ഉയർന്നതരം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു ഗുപ്തങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഏകദേശം അക്കാലത്ത് വളരെ അച്ചടിമായിരുന്നു. ഏകദേശം നാലുനൂറ്റാണ്ടുകൂടി വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിച്ചിരുന്നു. വെറിയ കട്ടികൾ കൈയെഴുത്തു "വാന്ദിപ്പാഠം" കൈയെഴുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു ഏകദേശമാണ്. ഉയർന്നതരം വിദ്യാർത്ഥികൾ വിദഗ്ദ്ധവിദഗ്ദ്ധരെ "നാലു പഞ്ചം" ശെനിച്ചു വെച്ചുവെക്കും പഠിപ്പിച്ചുവെക്കും ഇത് വിദഗ്ദ്ധശാസ്ത്രങ്ങളെ നിലനിർത്തുവാൻ ഉപയോഗിച്ചു. സമയം നന്നായി തിന്ന് അക്കാലത്ത് ശെനിച്ചു മറുപടിപ്പിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ "അടിയച്ചുവാക്യം" മുഖ്യമായി തന്നെത്തന്നെയാണു് നന്നായി അറിഞ്ഞുവന്നു. എന്നാൽ വർദ്ധിച്ചതോ ഇതു സാധ്യമല്ലായിരുന്നു. അക്കാലത്തു മനോഹരമായതന്നെ അദ്ധ്യയനം. അന്നത്തെ പാഠപദ്ധതിയെപ്പറ്റിയും അല്ലാത്തവയെപ്പറ്റിയും വിദ്യാർത്ഥി ഒരു വിഷയം പഠിച്ചതിന്തിനുമേലല്ലാതെ മറ്റു വിഷയം പഠിപ്പിക്കുകയില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചായിരുന്നു. ഉയർന്നതരം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുമാത്രം അല്ലാതെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ പ്രായപെട്ട ആരും, ഏഴാം ക്ലാസ്സുള്ളവർ ഉണ്ടായിരുന്നു. എത്ര കട്ടികളുണ്ടോ അത്രയും ക്ലാസ്സുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സാധാരണ വിദ്യാർത്ഥാസം കൂടാതെ ഇവർ ശാസ്ത്രീയ വിദ്യാർത്ഥാസവും, സന്മാർഗ്ഗവിദ്യാർത്ഥാസവും, മതവിദ്യാർത്ഥാസവും നടത്തിവന്നു. ഈ ദൈവിക പാണ്ഡിത്യമുള്ള രണ്ടു വിഷയങ്ങളും ഇക്കാലത്തും പുണ്യമായി സാധിക്കാതിരിക്കുന്ന സംഗതികളാണു്. കട്ടികൾ ഇവയുള്ളവരും സർവ്വതരം അന്നം ഇതപരവിഷയമുള്ളവരും ആയിരിക്കുന്നതിന്

പണ്ടുതന്നെയും പരിത്വജകളും പൂർണ്ണകളും കളരികളിൽ സ്ഥാപിതങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്നുള്ളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. അന്നുവധി വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നതുകൊണ്ട് അന്നുവെ ഏറ്റവും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു പ്രമാണമാണ്. ചിലതുമാത്രം പറയാൻ കൊള്ളുന്നു. നിലത്തെപ്പറ്റി, കണ്ടാൽ, വാക്കും, പരമപ്പെട്ടു, ക്ലാസ്, കാലദിനം, അർത്ഥകാരം, സിദ്ധാന്തം, ബാധാ, ബോധനം, കാവ്യങ്ങൾ, രാശികൾ, രാശിവാദി, നക്ഷത്രം, നക്ഷത്രദൈവം, നക്ഷത്രവൃത്തങ്ങൾ, കൃഷ്ണൻ, ശങ്കരൻ, അർത്ഥങ്ങൾ, പൂർണ്ണങ്ങൾ, മുതലായി പ്രയോജനമുള്ളതു. ഇല്ലാത്തതുമായ അനേകം വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. മലയാളത്തിൽ കുറച്ചും അധികഭാഗം സംസ്കൃതത്തിലുമാണ് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ഇവയെല്ലാം കണ്ടാപ്പാറം പഠിക്കണമെന്നായിരുന്നു നിയമം. കേവലം കേൾക്കാനായി മാത്രം അതിൽ പഠനമുണ്ടാകാൻ പാടില്ല. പാഠനംശക്തിയാണ് സ്വപ്രധാനമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അധികം പഠിപ്പവും ജ്യോതിഷസംബന്ധമായിരുന്നുവെന്നു പഠാവിഷയങ്ങളിൽ നിന്ന് ഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്. ഇവകളുടെ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ അപരജീവിതത്തിൽ വലിയ—അല്ലെങ്കിൽ വല്ല പ്രയോജനമുണ്ടോ എന്നുള്ളതും സംശയമാണ്. ചിലതൊക്കെ കൂട്ടിവായനക്കാരും ഉപയോഗപ്പെടുത്താമെന്നു തോന്നുന്നു. ആദ്യമായി പ്രായമുണ്ടാക്കിയ കൈകളിൽനിന്നും നമുക്കു വിട്ടുകിട്ടിയതു ജ്യോതിഷാസ്രമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതിനെമാത്രം പഠിക്കാൻ കൈകളും ചെമ്പുകൊണ്ട് വന്നിരിക്കാം. പണ്ടുവെ പഠനവിഷയങ്ങളിൽ അധികം ഭാഗവും വായന

യ ഉദ്ദേശം കൂടാതെ പഠിച്ചിട്ടുവന്നതായിട്ടാണ് വിവരം
 രക്ഷയ്ക്കു. ധാരണാശക്തിയെ കഴിച്ച് സ്വപ്നമുടൻ മാത്രം
 ശക്തികളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിനോ ബാധപ്പെട്ടതുന്നതി
 ന്നാവേലായോ വിദ്യാഭ്യാസരീതി ആശാവാർ അവലംബം
 ഉപയോഗി കണ്ടെത്തില്ല ഇത് ചില നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന വല്ല
 മിതിയും കഴിച്ച് ഇങ്ങനെ ആയിത്തീർന്നതായി എന്ന് വ
 ള്ളവല്ലോ. അനുഭവശാസ്ത്രം, സിദ്ധാന്തം, ബാഹ്യപ്രവർത്തനം
 തുടങ്ങിയവ സംസ്കൃതജ്ഞാശ്വാസനത്തിന് ഉപയുക്തങ്ങളാ
 യിട്ടുള്ളവയാണ്. എന്നാൽ എല്ലാ ആശാവാർക്കും ഇവ പ
 ഠിച്ചിട്ടുവന്നില്ല ഇത്തരം വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടും അനേക
 പേർ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിൽനിന്നിട്ടകെന്തെക്കൂത്ത് സമരത്തിൽ
 തിരികെത്തന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രായമാകുകയും അ
 വരുടെ സ്വപ്നശക്തി പ്രകൃത്യാ വികസിച്ചുയരുകയും
 ചെയ്യുമ്പോൾ ശൈശവത്തിൽ ഉള്ളിൽ സംഗ്രഹിക്കപ്പെ
 ടിട്ടുള്ള പാഠ്യഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി പശ്ചാത്താപിച്ചു. വാസ്ത
 വംസരിച്ച്, ഉപാധങ്ങളെക്കണ്ടവയെ ഉപേക്ഷിച്ചു, അല്ലാ
 തവയെ അടിസ്ഥാനമായി സ്വീകരിച്ചും വിവിധരംഗ
 മിൽ പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ചുവന്നിരുന്നു. ഇതാകിടക്ക
 മേല്പാഞ്ഞതിനുള്ള കാരണം 'വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടുമാത്രം
 കരുതണം വിദ്യാനാകമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തക്കതായ
 ബുദ്ധിശക്തിയും വാസ്തവവുംകൂടി അത്യാവശ്യമാണ്. ഒരു
 ക്ലിപ്തമായ പ്രായത്തിൽ മാത്രമെ സ്വപ്നമുടൻ ഉതകൂ. ശ
 ക്തികൾ വികസിക്കുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അതിന
 കൂടാ ചെറുപ്പത്തിൽ പ്രവർത്തനം കോശമാത്രമായിത്തീർന്നു
 ഇടയ്ക്കുണ്ട്. ആശാവാർ ഈ രൂപം ഗ്രഹിച്ചിട്ടായിരി
 കാം ധാരണാശക്തിയെ മുറുകിപ്പിടിച്ചത്. ഏതായാ
 ലും അവസരംബിച്ചു മിതിയെ അർത്ഥമാക്കുന്നത് വ

കിൽ അതാൽ പ്രത്യേകം ശുദ്ധവസ്ത്രധാരിയായ ഒരു
 താൻതിയും സമ്പത്തും ഉള്ളവനാകയാൽ ചെട്ടി വസ്ത്രം
 ധരിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികൾ സമീപിക്കാൻ കൊല്ലം ചെട്ടി
 നിർദ്വന്ദ്വമായിത്തന്നെ. കളിക്കളത്തിൽ ചെട്ടിപ്പോ, അ
 തീർ ചെട്ടി. കളിനാമങ്ങളിലും ശ്രദ്ധയുള്ള ആൾക്ക്
 അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. നിർദ്വന്ദ്വമായും എല്ലാത്തരം
 ആശയങ്ങൾ ഉപരിയിൽപ്പെടുത്തുന്ന അവ ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട
 കളി ചെട്ടിയാണ്. അതായത് വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് എ
 ്പത്തു പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിട്ട് ചെട്ടി തൊഴിലാണെന്നും ചെട്ടിക്ക്
 ചെട്ടിപ്പോയുള്ള ശുഭദിനാദിയിലായിരുന്നു. ഉള്ളപ്പോക്കു
 അക്ഷരങ്ങളായും ചെട്ടിപ്പോയായിരുന്നു ചെട്ടിപ്പോയെന്നും
 ചെട്ടിപ്പോയായിരുന്നു നിർദ്വന്ദ്വമായും ഉള്ളപ്പോക്കു ചെട്ടി
 പ്പോ. ആതാമിപ്പോ ചെട്ടിപ്പോ. തട്ടാൻചെട്ടിപ്പോ എഴുത്തു പ
 ടിപ്പു എന്നൊരു ചെട്ടിപ്പോയുടെ തൊഴിലിനെ നിർദ്വ
 ധനമായില്ല. പക്ഷെ പേരെ ചെട്ടിപ്പോ ഇല്ലാത്തതുകൊ
 ണമായിരിക്കാം.

സൂക്ഷ്മനോക്കിയാൽ അന്നത്തെ കളികളിൽ ഇന്ന
 തത്തെ പരിഷ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസങ്ങളിൽ വികസിച്ചുകാണുന്ന
 വ്യവസ്ഥകൾ ഒക്കെയും ചെട്ടിപ്പോയായി സ്ഥിതി ചെയ്തി
 രുന്നവെന്ന് കളിയിൽ സംശയമില്ല. കായികവിദ്യാഭ്യാസം,
 അനുകമ്പാവിദ്യാഭ്യാസം, മതവിദ്യാഭ്യാസം ഇവകൾ ആശാ
 നാർ ഏകദേശം നടത്തിവന്നു. വിദ്യാഭ്യാസരീതി ഇപ്പോൾ
 കളിപ്പോയതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരുന്നു എങ്കിലും ഹൈ
 സ്കൂളുകളിലായിരുന്നു എന്നു പറയാവുന്നതും. കളികളിൽ
 ചെട്ടിപ്പോയെന്നും എല്ലാത്തരം പരിശുദ്ധമായിരുന്നു.
 വിദ്യാർത്ഥികൾ അധികം അനുകമ്പാവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റേതല്ല
 കളിപ്പോയെന്നും സൂക്ഷ്മനോക്കിയാൽ കാണുന്നതാണ് വികാ

മിന്നൽ കാരണമായി ഒരിക്കൽക്കൂടി മാത്രം ഉദ്യോഗഭാരം അദ്ദേഹം ഏറ്റെടുത്തിരുന്നു. അതിനാൽ അദ്ദേഹം വിശദമായി അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് അർപ്പിച്ചിരുന്ന വളരെ വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, ഒരു വിഷയം പഠിപ്പിച്ചതിനാൽ മാത്രം മറ്റു വിഷയം പഠിക്കുന്നതു കൊണ്ടും വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഏകാഗ്രഹിതത്വം എന്നുള്ള വലിയ ഗുണം ലഭിച്ചിരുന്നു. വലിയ കെട്ടിടങ്ങളും അനവധി പുസ്തകങ്ങളും പരീക്ഷകളും പാഠ്യശാലകളും അദ്ദേഹം അയ്യോപകന്മാരും മറ്റും ഇല്ലാതിരുന്ന എങ്കിലും ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസം കാക്കുകയെന്ന വിചിന്തയും വലിയ മൈത്രി കൂടാതെ പഴയശാസ്ത്രങ്ങൾ തിരിയുന്നതുമായുള്ളത് സ്മരണീയമാണ്. 1040-ൽ മൗനിയുടെ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നും ഡെമാന്റുപ്രകാരം ഒരു മോശമായവിദ്യാഭ്യാസം സ്ഥാപിച്ചുവെങ്കിലും ഗ്രാമങ്ങളിൽ ആശാനാർതന്നെ വളരെക്കാലം വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തിവന്നു. ഇടക്കാലത്ത് ആശാനാരുടെ പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിവിശദീകരിച്ച് നമുക്കു നമുക്കിതിൽ വിവരങ്ങൾ ലഭിക്കുകയും അവർ പ്രതിരോധം ഒരു തുരു സാമൂഹ്യനാശം തൽക്കിവിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാകട്ടെ ആശാനാരുടെ അഭിമാനമായി. പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വശം വെക്കുകയും ആശാനാരുടെ ഏകാധിപത്യം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതെന്ന വറുത്തു. ഇപ്പോൾ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ വിഷയത്തിൽ അനേകം പേർ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾക്കുപുറകുപുറകു, അയ്യോപകന്മാർ, പാഠ്യശാലകന്മാർ, പരീക്ഷകന്മാർ മുതലായി വളരെ പേരുണ്ട്. "അധികാര അധികാരം" എന്നാണല്ലോ പ്രധാനം. പക്ഷെ പാഠ്യശാലകന്മാരുടെയും അധ്യാപകന്മാരുടെയും

9. നിയമം, നിയമവിരുദ്ധത.

നിയമം എന്നുവെച്ചാൽ ഭാഷാവിചിന്തിതമായ നിയമം, രാജാധികാരം വാരിക്കുന്ന മറ്റു സ്ഥാനത്തുനിന്നു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു കല്പനയോ, ആജ്ഞയോ ആകുന്നു. നിയമം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ആൾക്ക് അതിനെ അനുസരിക്കേണ്ടതും അതു ലംഘിക്കുന്ന ജനത്തെ ശിക്ഷിക്കേണ്ടതിനും അധികാരം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതാണ്. ആയുക്താവസ്ഥയിൽ നിന്നുതന്നെ മിക്കവാറും രാജാക്കന്മാർ തന്നെ നിർമ്മിച്ചവരായതിനാൽ കാലക്രമേണകാഴ്ച ഈ അധികാരം കൈമാറ്റം ചെയ്തതെന്നു ഇരിക്കുന്നതുനിമിത്തം വരാവുന്ന ദോഷങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതുപ്രകാരമോടുകൂടി മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലും നിമമസൃഷ്ടി ഇപ്പോൾ ജനപ്രതിനിധിസഭയിൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴും അപ്പൂർവ്വ വിഭാഗമായുള്ള കോടല്ലത്തന്ന നിയമമായിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ഏതൃസ്ഥാപനങ്ങൾ വേണ്ടു പറവാൻ പരിച്ഛേദ രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാത്തും നിരമസഭകൾ ഉണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ഈയിലേയ്ക്ക് ഒരു സഭകൾ ഉള്ളതായാകാണെന്നു. നിയമം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ പരിച്ഛേദശക്തിയെ ആശങ്കിക്കുന്ന സൃഷ്ടിയില്ലെന്നു. നിയമം ഇല്ലെങ്കിൽ കൈയില്ല. അഭിപ്രായത്തില്ല. ഉപജീവനമില്ല. മനുഷ്യന്റെ ജീവനും, ഭരണവും, സ്വത്തും അവയുടെ കക്ഷസ്ഥായി നിയമത്തോടു കൂടി ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. നിയമഭാവം കൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന ദോഷങ്ങളുടെ ഒരു സ്വകാര്യശക്തിയും എങ്കിലും അവയെങ്കിൽ യുക്തകാലങ്ങളിലെ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചാൽകൂടി ഇക്കാലങ്ങളിൽ നിയമങ്ങളെല്ലാം ന

നിമിത്തം, നിമിത്തം, നിമിത്തം. ധനം അധനമിഷ്ടം, ഉപരിവരമാണ്. ഇല്ലാത്തതാണ്. ജീവനും ശരീരത്തിനും കഷ്ടമായിപ്പോകുന്നു. വളരെക്കാലത്തെ ശ്രമത്തിലും ഒരു കഷ്ടതകൊണ്ട് നശിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ സാമ്പത്തിക വശങ്ങളെക്കുറിച്ച് സാധിക്കാൻ കഴിയാത്തത് നിയമ സാമൂഹ്യമാക്കിത്തീർന്നു. നിമിത്തം ഒന്നുമാത്രമാണ്. അത് "സാമൂഹ്യം" അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥിരസമ്പാദ്യം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അധനതയ്ക്കായി കഴിയുന്നതിൽ ആവശ്യമായ സാമൂഹ്യ സമ്പാദ്യങ്ങൾ! ലോകത്തിൽ സാമ്പത്തികങ്ങളെപ്പറ്റി അധനതയായാണ്. ഏകദേശം പ്രകാരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നതിനെ അതുകൊണ്ട് നിമിത്തമാണ്. കഷ്ടത, യതിയും, അധനതയും പ്രയത്നമാകുന്നു. അധനതയെ അധനതയ്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ശക്തിയും ബലവും യാതൊന്നുമില്ല. ഇതിനെ പരസ്പരമായി പിടിച്ചുപറ്റിക്കുന്നു. ഈ അവസ്ഥയിൽ ഒന്നുകൂടി സാധിക്കുകയാണെന്നായി വർത്തിക്കുന്നതും ഇതിനെ. നിമിത്തം ഒന്നുതന്നെയാണ്. ഈ അവസ്ഥയെ ഏകദേശം തുടങ്ങുന്നത്. നിമിത്തം തുടങ്ങുന്നത് ആവിർഭാവത്തിലും ഇപ്രകാരമുള്ള വ്യതിയാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അതിന്റെ അഭാവത്തിലും അവസ്ഥ എത്രയും ശോച്യാമായിരിക്കും! ഇതിനോടനുബന്ധം നിമിത്തം ലോകത്ത് കെട്ടുപറ്റിയ ആനന്ദം തന്നെയാണ്. സമുദായസമൂഹത്തിനും സമാധാനത്തിനും, ധനാഭിവൃദ്ധിക്കും, സമാധാനത്തിനും നിമിത്തം എത്രമാത്രം സഹായമായിരിക്കുന്നുവെന്ന് ചോദിക്കാം. എന്നാൽ നിമിത്തങ്ങളുടെ ഗുണം അവ സ്വയം തീർപ്പാക്കുന്ന മാതിരിയിലല്ല, അവ നടത്തപ്പെടുന്ന രീതിയിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇതിന് സാധാരണയായതും സാമൂഹ്യമാണ്.

നിയമവും നിയമനിർമ്മിതിയും

ഉള്ളതുപോലെ, അപൂർണ്ണങ്ങളായ അനേകം പുതിയ നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനേക്കാൾ പഴയനിയമങ്ങളെ യുക്തമെന്നുതോന്നുന്ന ഭേദഗതികളോടുകൂടി ആലോചനാപൂർവ്വമായിരിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം. നിയമങ്ങൾ ക്രമാതീതമായി നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് പല രോഗങ്ങളും ബാധാനിടയുണ്ട്. നിയമങ്ങളൊന്നും മനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യശീലത്തിനും, ആത്മാഭിമാനത്തിനും ഹാനികരമായി വീക്ഷണം. കുറ്റക്കാർക്ക് അവയുടെ വ്യാപ്തിയിൽനിന്നും ഭയപ്പെടുത്തേണ്ടതിനുള്ള ചോരങ്ങൾ ധാരാളം ലഭിക്കുന്നു. നിയമങ്ങളുടെ അവ്യക്തതയും അവയുടെ ബഹുവിധമുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങളും കുറ്റക്കാരെ സ്വഹായിക്കുന്നു. നിയമങ്ങൾ അധികമായാൽ അവയെ നടത്താൻ പ്രയത്നം നേരിടുന്നു. ഇവ മനോപാലവികൾക്ക് കൂടുതൽ ആശയങ്ങളായതായിരുന്നു. ഓരോ നിയമവും മനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഒരു അംശത്തെ ഹരിക്കുന്നു. നിയമങ്ങൾ കൈയ്യും മനുഷ്യനിർമ്മിതങ്ങളാകുകൊണ്ട് ഏകദേശം അപൂർണ്ണങ്ങളായിരിക്കാമെന്ന തരമുള്ള. നിയമകർത്താക്കന്മാരും ഭരണത്തിൽക്കാരെപ്പോലെയെന്ന ഒരു ചോരം അടയ്ക്കുമ്പോൾ മനോരമ ചോരം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഓരോ നിയമവും എത്രയെത്ര പരിഷ്കരിച്ചാലും പിന്നെയും അപൂർണ്ണമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഇതുനിമിത്തം നിയമസങ്കേതം ധാരാളം ജോലിയുണ്ട്. ഒരു നിയമം നടപ്പിൽ വരുമ്പോഴാണ് അതിന്റെ നൂതനതകൾ വെളിപ്പെടുന്നത്. പിന്നെ അവയെ പരിഹരിക്കാനുള്ള ആമരം. പരിഷ്ക്കാരം വരികയാകുമ്പോൾ നിയമങ്ങൾ കുറഞ്ഞുകുറഞ്ഞാണ് വരേണ്ടത്. പരിഷ്കാരമെന്നവല്ലാതെ മനുഷ്യവസ്തുത്തിന്റെ ദണ്ഡുപോലും, ദർശനശീലം, അറിയികൾ മുതലായവ കുറഞ്ഞു.

വരികയെന്നാണല്ലോ അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെയാണെന്നതിൽ നിമമങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളും കുറഞ്ഞുതന്നെ വരുന്നു. എന്നാൽ അതേവേ മറിപ്പാഞ്ഞാൽ പരമമതിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനു കാരണം എന്തായിരിക്കാം. എത്ര കാര്യങ്ങളും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഒരു സ്ഥിതിക്കും പരിഷ്കാരവ്യാപ്തിയിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു വെക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് വർദ്ധിക്കുമെന്നും ഈ സ്ഥിതിക്കും വർദ്ധിക്കുന്നു. ഇതുകൊണ്ട് ലോകത്തിന്റെ സമാധാനസ്ഥിതിക്കും ഗതിക്കും നഷ്ടമുണ്ടാകുന്നു. ലോകത്തിൽ പരിഷ്കൃതനാക്കുകയും അധികം അപരിഷ്കൃതനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് നാം വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ ലോകത്തിൽ അപരിഷ്കൃതനാക്കുകയും വർദ്ധിക്കുന്നില്ല. ഇതുകൊണ്ട് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ വർദ്ധിക്കുകയാണ് വരുന്നത്. എല്ലാകാര്യങ്ങളും ഒരു നിമമങ്ങളായി ആവശ്യമാണല്ലോ. അല്ലാത്തപക്ഷം എല്ലാം കഴിഞ്ഞിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് നിമമങ്ങളും കൂടാതെ കഴിയില്ല. എന്നാൽ നിമമകർത്താക്കൾ അവരുടെ ചുമതലയുടെ ഗൗരവമറിഞ്ഞ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. നിമമനിമിതി യുക്തിയും ആലോചനയുടേതാണ് നിർവ്വഹിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണ്. എന്നാൽ സമാധാന നിമമങ്ങളിൽ കാണുന്നതുപോലെ ഒരു കക്ഷി ആലോചിക്കുകയും മററൊരു കക്ഷി തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ ആലോചനയും യുക്തിയും കൊണ്ട് പ്രയോജനം വല്ലതുമുണ്ടാകുമെന്ന് സാധ്യമാണ്. മനുഷ്യർ മനുഷ്യരവെല്ലെങ്കിലും പൊതുവായ കർമ്മങ്ങളിൽ വെച്ച് ശ്രദ്ധയും ഒരു രാഷ്ട്രനിവാസികളുടെ അവിടെ ഉപയോഗിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ പ്രധാനാലോചന വേണ്ടതാണ്. അവരുടെ ഗുണത്തിനനുസരിച്ച് ദോഷത്തിനനുസരിച്ച്

ജന്തുനായും ആവയുടെ ആവകാശങ്ങളുമായും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും സ്വത്തിനേയും, മാനത്തിനേയും സംരക്ഷിക്കുന്നതുമായ നിയമനിർമ്മാണമെന്ന ആ പാവനകൃത്യം ഒരിക്കലും അശ്രദ്ധരോടെ ഉത്തരവാദിത്വബോധം കൂടാതെയോ പൊതുജനം നെല്ലുറപ്പുള്ള മോശം സഭാ നമുക്കു വേണ്ടതാകുന്നു.

൮. പൂർവാചാരങ്ങളും അവ്യാഖ്യാനവും.

മനുഷ്യർ സമുദായങ്ങളായി പിരിഞ്ഞുകാവത്തതന്നെ സമുദായചാരങ്ങളും ഉത്ഭവിച്ചു. സമുദായങ്ങളെ വേർതിരിക്കുന്നതായ അനേകം കാരണങ്ങളിൽ പ്രധാനമായി 'കുരു' ആചാരമാണ്. ഒരു സമുദായത്തിൽത്തന്നെ ഉണ്ടാകുന്ന സമുദായവിഭാഗങ്ങൾക്കും അടിസ്ഥാനം ആചാരമുമാണെന്നാണ്. "ആചാരം" എന്നുവെച്ചാൽ ഒരു സമുദായമോ ജനവിഭാഗമോ അവയുടെ പരിതഃസ്ഥിതിക്കുളള സംഗതികൾക്കും കാലത്തിനും അനുരൂപമായും, സമുദായസ്വഭാവം ദൃഢീകരിക്കുന്നതിനതകുന്നതായും, അവയുടെ സ്വഭാവത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും ഉപയുക്തമായും ഇരിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു നടപടിക്രമമാണെന്നു പറയാം. ആചാരങ്ങൾക്കു പ്രധാനമായി രണ്ടു ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ട്. അവ, ഒന്നാമതായി സ്വർണ്ണസമരം സിദ്ധിച്ചവയായാമിക്കണം. ഒന്നാം രണ്ടാം പേർ പരിചായി ചെയ്യുന്നത് ആചാരമായി വരികയില്ല. രണ്ടാമതായി അവയ്ക്ക് ഏതെങ്കിലും കാലപ്പഴക്കം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

ചതുതായുള്ള നടപടികൾ അല്പം പ്രായം വെമ്പുന്നവർക്കു ആധാരങ്ങളെന്നു ചേരിയെ അർപ്പിക്കയില്ല. ആധാരങ്ങൾ പ്രായമേണ ആദർശങ്ങളുടെ പ്രതിഫലനകളാണു്. പരിഷ്കാരാഭിവൃദ്ധിയാടുകൂടി ആദർശങ്ങൾ അവശ്യാ യുക്തമായ നവോദനിയുള്ളതു അപ്പുറും ചിങ്ങപ്പാർ മറിച്ചുവന്നു എന്നു വരാം. ആദർശങ്ങൾ മാറുന്നതോടുകൂടി അവയുടെ പ്രവർത്തിരൂപങ്ങളായ ആധാരങ്ങളും മാറുന്നുതായിവരുന്നു. ഈ മോകത്തിൽ ഒന്നിന്നും നിശ്ചലതപമില്ല. എല്ലാം ഇഷ്ടഭാവങ്ങൾക്കധീനങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ആധാരങ്ങളും ഇതിന്നു ഖ്യത്യസ്ഥങ്ങളല്ല. പഴയ ആധാരങ്ങളെ എങ്കിലും വിടാതെ അനുസരിക്കേണ്ടതാണു് നമ്മുടെ വിചിന്തകൃത്യമെന്നു വിശ്വസിച്ചുവരുന്നവരും ഈ വിശ്വാസത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരും എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലും ഏറക്കുറെ കാണുന്നുണ്ടു്. ഇവർ മോകാവസ്ഥയേതെങ്കിലും കൈക്കൊണ്ടു് തീരെ ഗണിക്കുവാൻ കരുതാത്ത ഒരു കൃത്യവും ആലോചനയും മറവും ഇവർക്കു് തലിക്കായില്ല. മാത്രമുതന്നെയാണു് ഇവർക്കു് മുഖ്യപ്രമാണം. ഇപ്രകാരം കരെ ആളുകൾ എല്ലാ സമുദായങ്ങളിലും കാണുന്നതിരിക്കയില്ല. ഇവരാണു് മോകത്തിന്റെ നേരികൾക്കു് ഗതിനിർദ്ദേശനയന്ത്രങ്ങളായി വർത്തിക്കുന്നതു്. ഓരോ ആധാരവും ഓരോ കാലസ്ഥിതിക്കും സമുദായാവസ്ഥയ്ക്കും ആവശ്യങ്ങൾക്കും കേന്ദ്രത്തിന്നും വേണ്ടതായിരുന്നിരിക്കാം. ഇവ സംഗതികൾ കോപ്പെട്ടുമ്പോൾ ഇവയെ ആധാരങ്ങളും ആവശ്യം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടവയാണു്. ഇങ്ങിനെ അല്പംകുറവു പിന്നെയും ഈ ആധാരങ്ങളെ വെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് ജനങ്ങൾക്കു് ഒരുവിധം അസാധ്യവും ഉപദ്രവകരവുമായിരിക്കുന്നു. സമുദായവളപ്പുയുടെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ ചെറു